

ትምህርት ሃያ

ራእይ 8-10

የመጀመሪያ ቀን፡- ራእይ 8

1ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ጸሎት ይህን ያህል አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው? ለ) እግዚአብሔር በጸሎትህ ተጠቅሞ አንተነትህን ወይም ተጋፍጠኸው የነበረውን ሁኔታ የለወጠው እንዴት ነው?

በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ከሚገኙ አስደሳች ነገሮች አንዱ ጸሎት ለውጥ ለማምጣት የመቻሉ እውነታ ነው። ጸሎት የእኛን ሕይወት፣ የሌሎችን ሰዎች ሕይወትና ብሎም በአጠቃላይ የሕዝቦቹን ሕይወት ይለውጣል። ብዙውን ጊዜ ጸሎት ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ ፈውስ፣ ሥራ፣ ገንዘብ፣ የትዳር ጓደኛ፣ ወዘተ... የመሳሰሉትን የምናገኝበት መንገድ እንደሆነ እናስባለን። ይሁንና፣ የራእይ መጽሐፍ ጸሎት ከዚህ የራቀና የመጠቀ መሆኑን ያስተምረናል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አጽናፈ-ዓለሙን የሚመራበትን መንገድ ለመቀየር ጸሎታችንን ስለሚሰማና ለመስማትም ስለሚፈቅድ ነው። ምንም እንኳ «ጠብቁ» የሚል ምላሽ ሊሰጥ ቢችልም (ራእይ 6:9-11ን ተመልከት)፣ የእግዚአብሔር ሰዎች ጸሎት ሁልጊዜም ወደ እግዚአብሔር ጆሮ እንደሚደርስ ከራእይ መጽሐፍ እንረዳለን። ዛሬ ደግሞ እግዚአብሔር የሚሠራው በጸሎታችን ላይ በመመሥረት ጭምር እንደሆነ እንመለከታለን። የሰባቱ መለኮቶች ፍርዶች ከመጀመራቸው በፊት፣ የቅዱሳን ጸሎት ከዕጣን መሠዊያ ጋር ወደ እግዚአብሔር እንደቀረበ ተገልጾል (ራእይ 8:3)። ይህ በተደረገ ጊዜ፣ ዓይነተኛ ማደሪያው ከሚገኝበት ከእግዚአብሔር ዙፋን ቁጣና ፍርድ ይገለጽ ጀመር። መብረቅና ነጎድጓድ ወረደ- እግዚአብሔርም የመለከት ፍርዶችን በምድር ላይ አዘነበ። በእነዚህ ክፍሎች ስለ ጸሎት የሚከተሉትን እውነቶች ልንመለከት እንችላለን፡-

ሀ. እግዚአብሔር የሕዝቡን ጸሎት ያዳምጣል፤ ጸሎት እጅግ አስፈላጊ ነው። በመሆኑም፣ በግል ምላሽ መስጠት ብቻም አይደለም፤ እግዚአብሔር ጸሎቶችን አጽናፈ-ዓለሙን በማስተዳደር ሥራው ይጠቀምባቸዋል።

ለ. እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ ጸሎታችንን የሚመልስበት ጊዜ አስኪደርስ ድረስ እንድንጠብቅ ይጠይቀናል።

ሐ. ጸሎት በዓለም ላይ ከምንገምተው የላቀ ለውጥ ያስከትላል። የእግዚአብሔር ሁሉንም መቀመጫ ከሥጋዊ ዓይኖቻችን የተሰወረ ነው። ይሁንና፣ የሐንሰ በምንጸልይበት ጊዜ ጸሎታችን ወደ እግዚአብሔር ይደርስና መብረቅና ነጎድጓድ ከዙፋኑ እንደሚወጡ፣ እግዚአብሔርም የሚያስደንቅ ተግባር እንደሚያከናውን ይነግረናል። እነዚህ ቅዱሳን ስለምን እንደሚጸልዩ የተጠቀሰ ነገር የለም፤ ዳሩ ግን በጸሎታቸው ምክንያት በምድር ላይ ሰባት ፍርዶች እንደተገለጹ ተነግሮናል።

2ኛ ጥያቄ፤ ሀ) እግዚአብሔር ተግባሮቹን ለመወሰን ጸሎታችንን እንደሚጠቀም መረዳታችን፤ ለዓለማችን የበለጠ እንድንጸልይ እንዴት ያበረታታናል? ለ) እግዚአብሔር በዓለም ዙሪያ በመንግሥታትና በሕዝቦች መካከል ይሠራ ዘንድ፤ እንዴት በተለየ ሁኔታ ልንጸልይ ይገባል?

3ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 8ን አንብብ። ሀ) ይህ ራእይ በልብህ ውስጥ ምን ዓይነት ስሜት ይፈጥርብሃል? ለ) ይህ ራእይ ለቀድሞዎቹ ክርስቲያኖች ያስተላለፈው መልእክት ምን ይመስልሃል? ሐ) ሰባተኛው ማኅተም ሲከፈት ምን ተፈጸመ? መ) ዮሐንስ ምን ተመለከተ? (8:2)። ሠ) ሌላው መልእክት የያዘው ነገር ምን ነበር? (8:3)። ረ) የት ነበር የነበረው? ሰ) ዕጣን የተሰጠው ለምን ነበር? ሸ) ምን አደረገ? ራእይ 8:5። ውጤቱ ምን ነበር? ይህንን በራእይ 11:19 ከሰባተኛው መለከት፤ በራእይ 16:18 ደግሞ ከሰባተኛው ጽዋ በኋላ ከተፈጸመው ሁኔታ ጋር አነጻጽር። ቀ) 7ቱን የመለከት ፍርዶች በሠንጠረዥ አመልከት። በመጀመሪያው ዓምድ ጥቅሱን፤ በሁለተኛው ዓምድ የመለከት ፍርዱን፤ በሦስተኛው ዓምድ ደግሞ የፍርዱን ውጤት አስፍር። በነገው ትምህርትህም በዚህ ሠንጠረዥ ውስጥ መሙላትህን ትቀጥላለህ።

አስቀድመን የማኅተም ፍርዶችን ስናጠና ነበር፤ እነዚህም እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን በምድር ላይ የሚያወርዳቸውን አጠቃላይ ፍርዶች የሚያመለክቱ የመጀመሪያዎቹ የፍርድ መገለጫዎች ናቸው። ይሁንና፤ በስድስተኛውና በሰባተኛው ማኅተም መካከል ዮሐንስ የራእይ ምዕራፍ 7ን ጣልቃ-ገብ ራእዮች (144,000ዎቹ) የታተሙ ሰዎችና እጅግ በርካታ ሕዝብ አቅርቧል፤ ይህም በከፋ ፍርድ መካከል የእግዚአብሔርን ምሕረትና የእግዚአብሔርን ሕዝቦች መዳን የሚያሳይ ነው። አሁን በምዕራፍ 8፤ ኢየሱስ 7ኛውን ማኅተም ይከፍትና የፍርዶቹ ታሪክ ይቀጥላል።

ሰባተኛው ማኅተም ተስፋ እንደምናደርገው የዓለምን ታሪክ ማብቃትና የዘላለምን መንግሥት መመሥረት አይገልጽልንም፤ ይልቁንም፤ ከሌሎች ቀጣይ የፍርድ መሣሪያዎች ጋር ያስተዋውቀናል። እነርሱም ሰባቱ መለከቶች ናቸው። በራእይ 8 እና 9 ውስጥ የምንመለከታቸው ሰባቱ የመለከት ፍርዶች በሦስት ምድቦች ይከፈላሉ።

በመጀመሪያ፤ አራቱ ራእዮች በግዑዚ ምድር ላይ በሚደርሱ ፍርዶች ላይ ያተኩራሉ፤ እነዚህም ፍርዶች ሰው በሕይወት ለመሰንበት የሚጠቀምባቸውን ነገሮች ያወድማሉ። ከዚያም መልእኩ የመጨረሻዎቹ ሦስት መለከቶች በተለይ የከፋ ፍርድ እንደሚያስከትሉና ሦስት «ወዮዎች» እንደሚደርሱ ይነግረናል (ራእይ 8:13)።

ሁለተኛ፤ አምስተኛና ስድስተኛ መለከቶች ማለትም የመጀመሪያና ሁለተኛ «ወዮዎች» የእግዚአብሔር ልጆች ባልሆኑት ላይ ይወርዳሉ (ራእይ 9)። እንደ ማኅተም ፍርዶች ሁሉ፤ ከእነዚህ ከስድስት የመለከት ፍርዶች በኋላም ዋንኛ ዕረፍት ይኖራል፤ በዚህም ዮሐንስ የተመለከታቸውን ሁለት አስፈላጊ ራእዮች ጣልቃ በማስገባት ይነግረናል (ራእይ 10-11)።

ሦስተኛ፡ ስለ ሰባተኛው መለከት የተገለጸልን ቢሆንም፡ መለከቱ የሚያስከትለው ፍርድ ምን እንደሆነ አልተነገረም። ይልቁንም፡ የራእይ መጽሐፍ በታላቁ መከራ ዘመን የሚፈጸሙትን አንዳንድ ሌሎች ከስተቶች ይገልጽላል። የመጨረሻዎቹ የፍርድ መሣሪያዎች የሆኑት ሰባቱ ጽዋዎች የሚመጡት ገና ከራእይ ምዕራፍ 16 ጀምሮ ነው። በመሆኑም፡ እነዚህ ሰባቱ የጽዋ ፍርዶች በሰባተኛው መለከት ፍርድ ውስጥ የሚካተቱ ሳይሆኑ አይቀሩም።

በሰባቱ የመለከት ፍርዶች ሁሉ፡ የሐንሰ እምብዛም የመጀመሪያዎቹን የፍርድ ተምሳሌቶች አይጠቀምም። ብዙዎቹ ተምሳሌቶች ከብሉይ ኪዳን የመጡና ከመጀመሪያው ምእተ ዓመት ክርስቲያኖችም ዕይታ ያልራቁ ነበሩ፤ በመሆኑም፡ የሐንሰ ለሚጽፍላቸው ክርስቲያኖችም አዲስ አይሆኑም ነበር።

የእነዚህ የመለከት ፍርዶች መልእክት ግልጽ ነው። በኃጢአተኛው ዓለም ላይ የሚወርደውን የእግዚአብሔርን ፍርድ ያመለክታሉ። በምድር ላይ የዓለም እየጨመረ የሚሄደውን ኃጢአት ለምንመለከትና ክርስቲያን ያልሆኑትን ሰዎች የማያቋርጥ ተቃውሞ ለምንኃፈጥ ለእኛ፡ ምናልባትም እግዚአብሔር ዝምተኛና እንደሚገባው የማይፈርድ አምላክ መስሎ ሊሰማን ይችላል። ይሁንና፡ እግዚአብሔር ዝምተኛ እንዳልሆነ እነዚህ ምንባቦች ዳግም ዋስትና ይሰጡናል። እርሱ የዓለምን ኃጢአት እየተመለከተ ከመሆኑም በላይ ሳይቀጣውም የሚቀር አንዳች ኃጢአት አይኖርም። እግዚአብሔር በራሱ ጊዜና መንገድ ይፈርዳል። እግዚአብሔር ሁሉንም በመቆጣጠር ላይ ሲሆን፡ አንድ ቀን እንደ ጻድቅ ዳኛ በኃጢአተኞች ላይ በመፍረድ ፍትሕን ያሰናናል።

4ኛ ጥያቄ፤ የመለከት ፍርዶች ክርስቲያኖች ያስታውሱላቸው ዘንድ አስፈላጊ የሚሆኑት በምን መንገድ ነው? እርግጥ እነዚህ የመለከት ፍርዶች በምድር ላይ የሚደርሱ የመጨረሻዎቹ ፍርዶች እንዳልሆኑ ግልጽ ነው። የሚጠፋው የሁሉም አንድ ሦስተኛው እጅ ብቻ ነው፤ ይህም ከፍተኛ ውድመት እንደሚኖር እንጂ፡ ሙሉ ለሙሉ ፍጥረት እንደማይጠፋ ያሳያል።

1. የሰባቱ መለከቶች መግቢያ (8:1-5)

ሀ) ሰባተኛው ማኅተም - በሰማይ ጸጥታ (ራእይ 8:1) - ታላቅ የሰማይ ሠራዊት መዘምራን ለእግዚአብሔርና ለበጉ ያቀረቡላቸውን የምስጋና መዝሙሮች ከተመለከተ በኋላ፡ የዮሐንስ ራእይ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ይመለሳል። ከዚያም፡ በእግዚአብሔር አብ እጅ የተመለከተውን የመጨረሻውን ማኅተም ኢየሱስ ሲከፍተው ይመለከታል። ማኅተሙ እንደተከፈተ፡ በሰማይ ለግማሽ ሰዓት ያህል ጸጥታ ሆነ። ግማሽ ሰዓት አጭር ጊዜን ያመለክታል።

ይህ ጸጥታ ምን ነበር? ሀ. የሰባተኛው ማኅተም ይዘቶች እጅግ ከፍተኛ በመሆናቸው ሰማያዊ አካላት ለግማሽ ሰዓት በጸጥታ እንደተዋጡ የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ጸጥታው ከሰው ልጅ ኃጢአት የተነሣ የሚመጣውን የከፋ ፍርድ ያመለክታል።

ለ. አንዳንዶች ይህ የእግዚአብሔር ሕዝብ ይጋፈጥ ለነበረው ታላቅ መከራ በመራራት ለአፍታ የተከናወነ የእንቅስቃሴዎች መገታት እንደሆነ ይናገራሉ። የዮሐንስ ራእይ፣ በሰማይ ከሚከናወነው ክፍተኛ ምስጋና በምድር ላይ ወደሚሠቃዩ ቅዱሳን ጸሎት ይመለሳል። የእግዚአብሔር ሕዝቦች ሲሠቃዩ በማየት፣ በሰማይ የሚገኙ አካላት ለእነርሱ በማሰብ በዝምታ ተውጣው ነበር።

ሐ. ምናልባት ይህ ክርስቲያኖችን አይሁዶች ስለሚያስተምሩት ነገር ለማሳሰብ የቀረበ ይሆናል። አሁኖች የሰማይ መዘምራን በሌሊት እንደሚዘምሩና ቀን ቀን ግን እስራኤል እግዚአብሔርን ስታመሰግን ለመስማት ዝም ይሉ እንደነበር ያስተምሩ ነበር። ይልቁንም፣ ዮሐንስ የሰማይ መዘምራን ከእግዚአብሔር ሕዝብ ደኅንነትንና ፍትሕን ለማግኘት የሚቀርበውን ጩኸት ለመስማት ዝም ብለው እንደነበር ይናገራል (ራእይ 6:10)።

ለ) ሰባት መለከት የያዙ ሰባቱ መላእክት (8:2) - እነዚህ ሰባት መላእክት እነማን እንደሆኑ የተገለጸልን ነገር የለም። ይሁንና፣ ልዩ መላእክት ይመስላሉ። እግዚአብሔር ለእነዚህ መላእክት ሰባቱን የቁጣ መለከት ሰጣቸው። ከዚህ በኋላ ቀጥተኛ ፍርድ ወደ ምድር የሚወርደው (ለምሳሌ፣ መለከቶችና ጽዋዎች) ሰባቱን ማኅተሞች ከክፈተው ከክርስቶስ እጅ አይደለም፤ ዳሩ ግን፣ የክርስቶስ መልእክተኞች ከሆኑት ከሰባቱ መላእክት ነው። በእነዚህ ሰባት መለከቶች የተገለጹ አስፈሪ መቅሠፍቶች በራእይ 8 እና 9 ውስጥ ቀርበዋል።

(ማስታወሻ - አይሁዶች ሰባት ልዩ ገዢ መላእክት እንዳሉ ያስቡ ነበር። ሩፋኤል፣ ራጉኤል፣ ሚካኤል፣ ሰረቃኤል፣ ገብርኤልና ሮምኤል። ከእነዚህ መካከል ሚካኤልና ገብርኤል ብቻ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሰዋል።)

በጥንት ዘመን መለከቶች ከበግ ቀንድ ይሠሩ ነበር። የጦርነት፣ የአደጋ፣ ወይም እንደ መባቻና ሰንበት የመሳሰሉትን የበዓል ቀናት ለማወጅ፣ አይሁዶች ቀንደ-መለከትን ይነሩ ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ ሁሉ፣ የጌታ ቀን መምጣትና የክርስቶስ መመለስ በመለከት ተገልጾል (ኢሳ. 27:13፤ ኢዩ. 2:1፤ ማቴ. 24:31፤ 1ኛ ቆሮ. 15:52፤ 1ኛ ተሰ. 4:16)።

ሐ. ዕጣን የያዘ መልአክ (8:3-5)

በራእይ 8:3-5፣ ዮሐንስ በሌላ መልአክ እጅ የዕጣን ማጥኛ ያያል። ይህ ተምሳሌት የተወሰደው አይሁዶች በቤተ መቅደስ ውስጥ ከሚፈጽሙት የአምልኮ ሥርዓት ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን፣ ሊቀ-ካህኑ በዓመት አንድ ጊዜ በዕለተ-ሰርየት ወደ ቅድስተ-ቅዱሳን ይገባ ነበር። ወደዚህ ልዩ ስፍራ ከመግባቱ በፊት፣ ከወርቅ በተሠራው የዕጣን መሠዊያ ላይ ከሰል ይጨምርና፣ በጥና ያጥንበታል። ይህንንም በመጋረጃው በስተኋላ ያጥንና በጌታ ፊት ያኖር ነበር፤ ጢሱም የቃል ኪዳንን ታቦት (ጽላት) ይሸፍናል። በዚህ ጊዜ ብቻ ነበር ደሙን በታቦቱ ላይ የሚረጨው።

የሐንሰ በሰማያዊ መቅደስ ውስጥ ሆኖ፤ አንድ መልአክ ሊቀ-ካህን ያደርግ የነበረውን ዓይነት ሥርዓት ሲፈጽም ያያል። መሠረታዊው ቀደም ብለን በራእይ 6:9 የተመለከትነው ነው። በግሪኩ አገላለጽ ጸሎቱ ከእግዚአብሔር ሕዝቦች ጋር ይቀላቀል ወይም ዕጣት የእግዚአብሔር ሕዝቦች ጸሎት እንደሆነ ግልጽ አይደለም።

የሐንሰ መልአክ የቅዱሳኑን ጸሎት ሲያቀርብ ተመልክቷል። የመልአኩ ተግባራት መከራ የሚቀበሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡትን ጸሎት - የፍትሕ ጩኸት ያመለክታል። የእግዚአብሔርን መልስ ለማመልከት፤ ሁለት ነገሮች ተደርገዋል፡- በመጀመሪያ፤ መልአኩ ከመሠረታዊው እሳት የተሞላበትን የዕጣን ጥናውን ወደ ምድር ወረወረው፤ ይህም ለእግዚአብሔር ሕዝብ ጸሎት ምላሽ በመሆን የእግዚአብሔር ፍርድ በምድር ላይ ሊደርስ እንደተቻለበት ያመለክታል። በዚህ ጊዜ በምድር ላይ የነበሩ ሰዎች በሰይጣንና በሐሳዊ-መሢሕ መሠቃየት ብቻ ሳይሆን፤ በሰባት የመለከት ፍርዶች የእግዚአብሔር ቁጣ ይወርድባቸዋል።

ሁለተኛ፤ ቅዱሱ እሳት ምድርን ሲመታት መብረቅ፤ ድምፁ ነገድንድና ርዕደ-ምድር ያስተጋባ ነበር። ይህም እግዚአብሔር የሕዝቡን ጸሎት በመመለስ፤ የመለከት ፍርዱን ወደ ምድር እንደሚልክ ያሳያል። ነገድንድ፤ መብረቅ፤ ወዘተ... እግዚአብሔር በሊና ተራራ ላይ የተገለጸበትን ሁኔታ ለክርስቲያኖች ያስታውስ ነበር (ዘጸ. 19:16)። የራእይ መጽሐፍ እግዚአብሔር በሚኖርበት ጊዜ ሁሉ፤ እነዚህ ተመሳሳይ መልክቶች ይጠቀማል (ራእይ 4:5፤ 11:19፤ 16:18)።

በራእይ 6:9 ሰማዕታት ለእግዚአብሔር ያላቸውን ቅርበት ተመልክተናል፤ በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ግን ዋናው ትምህርት እግዚአብሔር መከራ ለሚቀበሉ ክርስቲያኖች ጸሎታቸውን እንደሚለግና ፍትሕን እንደሚያደርግላቸው ዋስትና መስጠቱ ነው።

5ኛ ጥያቄ፤ ዘጸአት 7:14-11:9 አንብብ። ሀ) በግብፅ ላይ የወረዱትን አሥር መቅሰፍቶች ዘርዝር። ለ) በአንዳንድ በኩል በራእይ ምዕራፍ 8 እና 9 ከተጠቀሱ ሰባት የመለከት ፍርዶች ጋር የሚመሳሰሉትን መቅሰፍቶች ዘርዝር።

በበለጠ ጥልቀት ከመቅረባቸው በቀር፤ በመ-ሴ ዘመን በግብፅ ላይ የወረዱ በርካታ ፍርዶች ተደግመው ቀርበዋል። በእነዚህ አደጋዎች ፍርዶቹ እንዲያው በተፈጥሮ ክስተት የደረሱ ሳይሆኑ፤ ዳሩ ግን ከእግዚአብሔር የተላኩ ቀጭኖች ፍርዶች እንደሆኑ ሰዎች ሁሉ ይረዱ ነበር። የማኅተም ፍርዶች ይበልጡት ሰዎች ከሰዎች ጋር ከሚያደርጉት መበጣበጥ የመጡ ሲሆኑ፤ የመለከት ፍርዶች ግን እግዚአብሔር በቀጥታ በሰው ልጅ ላይ የሚያወርዳቸው ናቸው።

4. የመጀመሪያዎቹ አራቱ የመለከት ፍርዶች (ራእይ 8:6-12)።

እነዚህን የመለከት ፍርዶች በመተርጎሙ በኩል ትልቁ ችግር፤ በቀጥታ ወይም በተምሳሌትነት ሊተረጎሙ እንደሚገባ ከመወሰኑ ላይ ነው። በይበልጥ

በከፊል ተምሳሌታዊ ይመስላሉ፤ ይሁንና፤ የተገለጹበትን በሚመስል መንገድም ሊፈጸሙ ይችላሉ።

ሀ. የመጀመሪያው መለከት - የምድር ዛፎችና አትክልቶች ወደሙ (8:6-7)። በመጀመሪያው መለከት መነፋት ደም የተቀላቀለበት በረዶና እሳት በምድር ላይ ወርዶ፤ አንድ ሦስተኛውን ዛፍና ተክል ሁሉ አወደመ። (የአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ አንድ ሦስተኛ ለሚለው «ሲሶ»ን ይጠቀማል)። «እሳት» የሚለው ብዙውን ጊዜ ከበረዶ ጋር የሚወርደውን ከፍተኛ የኤሌክትሪክ ኃይል ያለበት መብረቅ ሊያመለክት ይችላል። «ደም» ምን እንደሚያመለክት አናውቅም። ሆኖም ሰዎች ሕይወታቸውን እንደሚወርድ ሊያመለክት ይችላል። በይበልጥ የሐንስ ግብፅን የመታውን ሰባተኛ መቅሠፍት በተምሳሌትነት የሚጠቀመው (ዘጸ. 9:13-25፤ ሕዝ. 38:22)፤ የእግዚአብሔር ፍርድ ፈቃዱን በሚቃወሙ ሰዎች ላይ ዳግም እንደሚወርድ ለማሳየት ነው። ዛፎች የተባሉት ፍሬፍሬዎችንና የእንጨት ዛፎችን ሁሉ ሲያመለክቱ፤ የለመለመ ሣር ደግሞ እንደ ጥሬጥሬ፤ ተክሎች፤ ወዘተ... የመሳሰሉትን ሁሉ ይወክላል። የአትክልቶችና የምግብ አንድ ሦስተኛው መውደሙ የተጠቀሰው፤ ውድመቱ በሁሉም ላይ እንዳልሆነና ዳሩ ግን እየተስፋፋ ሄዶ ብዙዎችን ለረሃብ እንደሚያጋልጥ ለመግለጽ ነው።

ለ. ሁለተኛው መለከት - የባሕር ደም መሆን (8:8-9) - ሁለተኛው መለከት ታላቅ ተፈራ በባሕር ውስጥ ተወርውሮ የሚገባበትን ዓይነት ሁኔታ ፈጥሯል፤ ይህም ብቻ ሳይሆን፤ ውኃውን ወደ ደም መሳይ ነገር ሲቀይር፤ በባሕር ውስጥ ከሚገኙ ፍጥረታት ሲሰውን ሲገድልና በባሕር ውስጥ ከሚገኙ መርከቦች ሲሰውን ሲያጠፋ እንመለከታለን። አንዳንዶች ይህ በውቂያኖስ ውስጥ ከሚፈጠር ብክለት የሚመጣ እንደሆነ ቢናገሩም፤ መርከቦችም ሳይቀሩ ስለ ጠፉ፤ ይህ የማይመስል አተረጓጎም ነው። በዚህ ስፍራ አጽንኦት የተሰጠው ፍርድ የሚመጣው ከተፈጥሮ አደጋ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር በመሆኑ እውነታ ላይ ነው። በርካታ የዓለም ሕዝቦች ሕይወታቸውን ለማቆየት ከባሕር የሚገኙትን ዓሣዎች ስለሚመገቡ፤ ይኼም ፍርድ ራሱ የከፋ ረሃብ ያስነሣል። መርከቦች በአገሮች መካከል ዕቃዎችን የማንጓዝ ዓይነተኛ ሚና ስላላቸው፤ የመርከቦቹም መጥፋት የዓለምን ኢኮኖሚ በእጅጉ ይሳዳል። በግብፅም በመጀመሪያው መቅሠፍት (ዘጸ. 7:14-24)፤ ውኃ ወደ ደም ተለውጦ ነበር።

ሐ. ሦስተኛው መለከት - በምድር ላይ የውኃ መምረር (8:10-11) - በመቀጠል የሐንስ ደምቆ የሚያበራ ኮከብ፤ ምናልባትም ተስፈንጣሪ አካል፤ ከሰማይ ላይ ተወርውሮ በወንዞች ውስጥ ሲገባ ተመለከተ። የሐንስ የተመለከተው በአንድ ወንዝ ውስጥ ብቻ ሲገባ የሚችለውን አንድ ኮከብ ብቻ ስለሆነ፤ ይህ የእግዚአብሔርን ፍርድ የሚያመለክት ተምሳሌታዊ ኮከብ መሆኑ ግልጽ ነው። የራእይ መጽሐፍ በሌሎች ስፍራዎች መላእክትን እንደ ከዋክብት አድርጎ ስለሚጠቅስ (ራእይ 9:1)፤ አንዳንዶች ይህ ኮከብ መልአክ እንደሆነ ያስባሉ።

በራእይ 8፤ ይህ ኮከብ «አሬቶ» ተብሏል። እራት በመካከለኛው ምሥራቅ ውስጥ የሚገኝ እጅግ መራራ ተክል ነው (ኢር. 9:15፤ 23:15)። ምንም እንኳ እራት መርዘኛ ባይሆንም፤ እጅግ መራራ በመሆኑ ሰዎች ውኃውን ሊጠጡ አይችሉም ነበር። ይሁንና፤ ይኼኛው እራቱ መርዘማ በመሆኑ፤ ሙሉ ለሙሉ ሳይሆን፤ በርካታ ሰዎች ይሞታሉ። ሰዎች በሕይወት ለመቆየት የሚያስችላቸውን ውኃ ሊጠጡት ባለመቻላቸው ይሞታሉ። በዚያን ዘመን የወንዝ አማልክት በከፍተኛ ደረጃ ይመለከ ስለነበር፤ አንዳንዶች ይህ የወንዝ ውኆችን ይጠብቃሉ በተባሉ ጥንታዊ አማልክት ላይ የወረደ እጅ-አዙር ፍርዶች እንደሆነ ይናገራሉ። የእራት ዓይነት ምሬት የቀረበው በምድር ላይ የሚመጣውን ውድመትና ኃዘን ለማመልከት ሊሆን ይችላል። ለመጀመሪያ ጊዜ በመለከት ፍርዶች የሰው ሕይወት ሲጠፋ የምንመለከተው በዚህ ጊዜ ነው።

4. አራተኛው መለከት - የተፈጠሩ የሰማይ ብርሃናት መውደም (8:12) - ልክ ዘጠነኛው የግብፅ መቅሰፍት ለሦስት ቀናት ጽልመትን እንዳስከተለ ሁሉ (ዘጸ. 10:21-23)፤ ይህም ፍርድ ለሲሶው የጊዜ ገደብ ጽልመትን ያመጣል። ይሁን እንጂ አሁን ከምናቸው የብርሃን ምንጮች (ፀሐይ፤ ጨረቃ፤ ከዋክብት) ሲሰው ብርሃን መስጠት ይቋሙ፤ ወይስ እነዚያ ብርሃናት የጨለማውን ጊዜ በማስረዘም ለሲሶው ጊዜ ብቻ ያብሩ፤ በግልጽ የተጠቀሰ ነገር የለም። ደግሞም ሁሉም እንጂ፤ አንዳንድ ኮከቦች ጨለመው ነበር አይልም። በብሉይ ኪዳን፤ የሰማያት በጽልመት መዋጥ የእግዚአብሔርን ፍርድ ያመለክት ነበር (ኢሳ. 13:10፤ ሕዝ. 32:7-8፤ ኢዩ. 2:10)። እንደሚታወቀው በኢየሱስ ስቅለት ጊዜ፤ ጽልመት ምድርን ጋርዶአት ነበር (ማቴ. 27:45)።

በተለይም ፀሐይ፤ ጨረቃና ከዋክብት በአራተኛው ቀን እንደተፈጠሩና በአራተኛው መለከት እንደሚወድሙ መመልከቱ አስገራሚ ነው።

5. የሚበር ንስር - የመጀመሪያው ጣልቃ-ገብ አሳብ (8:13) - በመጽሐፍ ቅዱስ፤ ንስር የፍርድ ምልክት ሆኖ ተገልጿል (ማቴ. 24:28)። ዮሐንስ ንስር በምድር ዙሪያ በአየር ላይ ሲበር ተመልክቶ፤ በምድር ላይ ሦስት የመለከት ፍርዶች፤ በሰው ልጅ ላይ ከፍተኛ ፍርድ እንደሚያስከትሉ የሚያመለክቱ ነበሩ። [አንደኛው ወዮ - አምስተኛው መለከት (9:1-12)፤ ሁለተኛው ወዮ-ስድስተኛው መለከት (9:13-21)፤ ሦስተኛው ወዮ - ሰባተኛው መለከትና ሰባቱ የጽዋ ፍርዶች (15-16)]። እነዚህ ወዮዎች «በምድር ላይ ለሚኖሩት» የተላኩ ነበሩ፤ ይህም በራእይ መጽሐፍ በኢየሱስ ክርስቶስ ለማወቅ ያልፈለጉትን የሚያመለክት አገላለጽ ነው።

6ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ከእነዚህ ፍርዶች ስለ መጨረሻው ዘመን ባሕርይ ምን እንማራለን? ለ) ስለ እግዚአብሔርስ ምን እንማራለን? ሐ) እነዚህ ባሕርያት በስደት ውስጥ የሚያልፉትን ክርስቲያኖች እንዴት ያበረታታሉ?

ስደት ይደርስባቸው የነበሩ ቅዱሳን እግዚአብሔር ሥራውን እንዲያከናውኑና በእነርሱ ላይ ለሚፈጸመው ፍትሕ-አልበኝነት ፍትሕን

እንዲያመጣ ይጻፋል ነበር። ጸሎታቸው ስለሚመለስበት ሁኔታ ብዙም ግንዛቤ አልነበራቸውም። በመጀመሪያዎቹ አራት የመለከት ፍርዶች እንደታየው፣ እግዚአብሔር ጸሎታቸውን በምድር ላይ ታላቅ ሞትና ጥፋት ለማምጣት ተጠቀመበት። ዛሬ ጸሎታችን ስለሚያመጣቸው ውጤቶች ብዙም የምናውቀው ነገር የለም። ወደ ሰማይ ስንደርስና እግዚአብሔር በጸሎታችን ተጠቅሞ እንዴት እንደሠራ ሲያሳየን ብቻ ነው፤ ጸሎት በምድር ላይ በተፈጸመው ክስተት ውስጥ ምንኛ የላቀ አስተዋጽኦ እንደነበረው የምንገነዘበው። ስለሆነም፣ ለሕዝባችንና ለዓለማችን በምናቀርበው ጸሎት ልንታከት አይገባም። እግዚአብሔር ጸሎታችንን እየመለሰው ነው።

ሁለተኛ ቀን፡- ራእይ 9

7ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በወንጌሉ ላይ ያለማድረግ ተቃውሞ መሰንዘር፤ አንድን ሰው ይበልጥ ለሰይጣን ቁጥጥር የሚያጋልጠው እንዴት ነው? ለ) ይህ ሲፈጸም ያየኸው እንዴት ነው?

በንስር አሞራው ከታወጁት ሦስት ወዮዎች በኋላ፣ ፍርዶች እጅግ ይከብዱ ጀመር። ዮሐንስ አምስተኛና ስድስተኛ የመለከት ፍርዶችን በጣም ዘርዘር አድርጎ ያቀርባቸዋል፤ ይህንንም ያደረገው፣ እጅግ አስፈላጊ የመለከት ፍርዶች መሆናቸውንና ዓለም-አቀፍ ሥቃይ እንደሚያስከትሉ ለማሳየት ነው። እግዚአብሔር የሰው ልጅ ከኃጢአቱ ንስሐ እንዲገባና ወደ እርሱ እንዲመለስ፣ ለክፍለ-ዘመናት በትዕግሥት ሲጠብቅ ቆይቷል። የምድር መንቀጥቀጥ፣ ማዕበል፣ ሕመምና ረሃብ የመሳሰሉትን ትናንሽ ፍርዶች በመላክ፣ ሰዎቹን ወደ እርሱ መመለስ እንደሚያሻቸው አስታውሶአቸዋል። ለብዙዎቹ ግን ይህ የንስሐ መፍትሔ ሊሆንላቸው አልቻለም። የውሸት አማልክትንና እግዚአብሔር የከለከላቸውን ነገሮች ማምለካቸውን ቀጠሉ። ሮሜ 1:18-32 እግዚአብሔር ሰዎች ወደ ባሰው ኃጢአት በመውደቅ፣ የዓመፃቸውን ውጤት እንዲያጭዱ እንደሚያደርግ ያስተምረናል። ራእይ 9 የሚያመለክተው እግዚአብሔር በሰዎች ዓመፅ መባባስ የተነሣ በመጨረሻ ላይ ሰይጣንንና አጋንንቶቹን በምድር ላይ ፈትቶ ወደሚለቅበት ጊዜ እንደሚመራቸው ነው፤ እነዚህም ርኩሳን የሰይጣን ኃይላት የዓለምን መሪዎችና ሕዝቦች በሚቆጣጠሩበት ጊዜ፣ ሕመምንና ጥፋትን ያስከትላሉ። ከፋው እየበረከተ ሲሄድ፣ በሕዝቦች መካከል ጥላቻና ጦርነት እየተጣጠረ ይሄዳል። ብዙውን ጊዜ የሰይጣን ዕቅዶች የሚቆጣጠሩትን ሰው መልሶ በማውደም ነው።

ታዲያ እንደዚያኑ ጊዜ የከፋም ባይሆን፣ እግዚአብሔር ዛሬም ቢሆን ተመሳሳይ ነገር እንዲፈጸም ያደርጋል። ማንም ሰው ከመቅጽበት በአጋንንት አይያዝም፤ ወይም በሰይጣን አገዛዝ ሥር አይወድቅም። ይህ ሁልጊዜም በእግዚአብሔር ላይ የሚፈጸም ዓመፅ ውጤት ነው፤ ሰው በአንድ መንገድ ሕይወቱን ለሰይጣን በመክፈቱና በሌላም በኩል፣ እግዚአብሔርን ለመስማት ባለመፈለግ የሚከትል ውጤት ነው። አንዳንድ ልዩ ኃይላትን በመፈለጋቸው፣ በአንገታቸው ዙሪያ የአስማት ክታብ በሚያስሩ፣ ምትሐታዊ ኃይል በማድረግ በሰዎች ላይ የበላይነትን ለማግኘት በሚሞክሩና ለሌሎችም ዓላማዎች ወደ

ጠንቋይ ወይም ወደ ደብተራ በሚሄዱ በርካታ ወጣቶች ላይ ይኸው ተመሳሳይ ነገር ሊደርስ ይችላል። እነዚህ ሁሉ የሰይጣን ወጥመዶች ሊሆኑ፣ አንድ ሰው በዚህ መንገድ መሄድ ከጀመረ፣ ሰይጣን በአጋንንት በማሰያዝ ቁጥጥሩን እንዲያጠብቅ መፍቀድ ይሆናል። አንተ ወይም አንተ የምታውቀው ሰው ይህንን ነገር አድርጎ እንደሆነ፣ ኃጢአትን መናዘዝና የሰይጣንን ቁጥጥር እግዚአብሔር እንዲያስወግድ መጠየቅ ያሻል። ብዙውን ጊዜ አጋንንቱን ማስወጣት ያስፈልጋል።

8ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በኢትዮጵያ ሰዎች ልዩ ምትሐታዊ ኃይል ለማግኘት የሚፈልጉባቸውን መንገዶች ግለጽ። ለ) ለምን ይህንን ያደርጋሉ? ሐ) አንተ የምታውቃቸው ክርስቲያኖች ይህንን አድርገዋል? መ) በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ላይ ያስከተለው ለውጥ ምንድን ነው? ሠ) ይህንን ማድረግ ስሕተት የሚሆነው ለምንድን ነው?

9ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 9 አንብብ። ሀ) ክፍሉን በምታነብበት ጊዜ፣ ይህ ራእይ ምን ስሜት ያሳድርብሃል? ለ) እግዚአብሔር ስደት ያጠቃቸውን ክርስቲያኖች ለማበረታታት፣ ይህንን ራእይ እንዴት የተጠቀመበት ይመስልሃል? ሐ) የመጀመሪያዎቹን አራት የመለከት ፍርዶች ከአምስተኛና ከስድስተኛ መለከቶች ጋር አነጻጽር፡- 1) ከተጎዱት ነገሮች አንጻር፣ 2) ከባሕርያቸው ጥልቅነትና 3) ከውጤቱ አንጻር አወዳድራቸው። መ) አንበጣዎቹ ከየት መጡ? ሠ) ምን ሥልጣንና ትእዛዝ ተሰጣቸው? ረ) የአንበጣዎቹ ንጉሥ ማን ነበር? ሰ) የጥልቁ ትርጉም ምንድን ነው? (ራእይ 17:8፤ 20:1-3 ተመልከት)። ሸ) ስድስተኛውን መለከት ለነፋው መልአክ የተሰጠው ትእዛዝ ምንድን ነው? ቀ) የፈረሰኞች ሠራዊት ቁጥር ምን ያህል ነው? በ) ፈረሰኞቹንና ፈረሶቹን ግለጽቸው። ምን የሚወክሉ ይመስልሃል? ተ) እንዴት ነው የሚገድሉት? ች) ምን ያህል ሰው ገደሉ? ኀ) ስለ የትኞቹ ሰባት ኃጢአቶች ነው ቀሪው ሕዝብ ንስሐ ያልገባው? ነ) በሰባቱ መለከቶች ላይ የምትሞላውን ሠንጠረዥ ፈጽም።

1. አምስተኛው መለከት - የሚዋጉ አንበጦች (9:1-12)

የሐንሰ ሌላ ኮከብ ከሰማይ ወደ ምድር ሲወርድ ተመለከተ። ይህም ሦስተኛው መለከት የሚያመለክተው እውነተኛ ኮከብ ሳይሆን፣ የጥልቁን መከፈት የሚጠብቅ ልዩ ኃላፊነት ያለው መልአክ ነው። ይህ ኮከብ የሚከተሉትን ሊያመለክት ይችላል፡-

ሀ. «የንጋት ኮከብ» (ራእይ 22:16) ተብሎ የተጠራው ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ፤ ለፈረድ ሲመጣ፤

ለ. ሰይጣን፣ የወደቀው መልአክ። መላእክት አንዳንድ ጊዜ ከዋክብት ተብለው ተጠርተዋል (ኢዮብ 38:7)። ከእነዚህም መላእክት አንዱ በእግዚአብሔር ላይ በማመፅ ሰይጣን የሆነው ታላቁ መልአክ ሉሲፈር ነው። በኢሳይያስ 14:12 «የንጋት ኮከብ» ተብሏል። ሰይጣን ጥልቁን የሚከፍትበት ቁልፍ ተሰጥቶት ነበር። ይህ ቁልፍ አሁን በእጁ ውስጥ የሌለ ሲሆን፣ ለዚያች አጭር ጊዜ ብቻ ይሰጠዋል።

ሐ) የእግዚአብሔር ቃል ወደ ምድር ሲላክ።

መ) ከእግዚአብሔር መላእክት ሌላውን ያመለክታል (ራእይ 20:1)። በራእይ 20:1 ሰይጣንን ለሺህ ዓመታት የሚያስረው መልአክ ቁልፍ እንዳለው ተገልጾአል። ምናልባት ይህ በአምስተኛው መለከት ጊዜ ጥልቁን ጉድጓድ የሚከፍተው መልአክ ይሆናል። ይህ ከሁሉም የተሻለ ዕይታ ይመስላል።

ይህ መልአክ ጥልቁን ጉድጓድ እንዲከፍት ቁልፍ ተሰጠው። አስቀድመን እንደተመለከትነው፣ ቁልፍ በአንድ ነገር ላይ ሥልጣን ማግኘትን የሚያሳይ ጥንታዊ ምልክት ነው። ለመልአኩ ማን ቁልፉን እንደሰጠው በግልጽ አልተጠቀሰም፤ ይሁንና፣ እግዚአብሔር መሆኑ የታወቀ ነው። እግዚአብሔር የሚቆጣጠረው በሰማይና በምድር የሚከናወኑትን ክስተቶች ብቻ ሳይሆን፣ አጋንንት በሚኖሩበት በጥልቁ የሚገኙትንም ጭምር ነው።

አይሁዶች ከምድር በታች የሚገኘው ስፍራ የአጋንንት መኖሪያ እንደሆነ ያምኑ ነበር (20:1)። ይህንንም ስፍራ «ጥልቁ» ማለትም በግሪክ ቋንቋ «መድረሻ የሌለው ጉድጓድ» በማለት ይጠራታል። በዚህ ስፍራ የምንመለከተው ተምሳሌት በምድር ውስጥ የሚገኝ የጠለቀ ጉድጓድ ሲሆን፣ ወደ ዳር የሚያስወጣ መሰላል ዓይነት ነገር ያለው ነው። በቁልፍ የሚታሸግ መዝጊያም አለው። ያ ብቸኛ ቁልፍ የሚገኘው በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ አጋንንት ሥራቸውን እንዲሠሩ በማድረግ፣ መዝጊያውን ሊከፍት የሚችለው እርሱ ብቻ ነው። ጥልቁ ጉድጓድ በተጨማሪም አውሬው የሚመጣበት ስፍራ ነው (ራእይ 11:7፤ 17:8)። ሰይጣን የሚጣለውና ለሺህ ዓመታት የሚታሰረውም በዚሁ ጉድጓድ ውስጥ ነው።

አጋንንት መንፈሳዊ እንጂ ሥጋዊ አካል ስለሌላቸው፣ ከምድር በታች መዝጊያ ተቆልፎባቸው ሊታሰሩ የሚችሉበት ጉድጓድ የለም። ይልቁንም ጉድጓዱ ለከፉ መላእክት ወይም ለአጋንንት የተዘጋጀውን እስር ቤት ያመለክታል። ይህ አጋንንት ለጊዜው የሚቆዩበት ስፍራ፣ ሰይጣን፣ አጋንንትና የማያምኑ ሰዎች ለዘላለም ከሚኮነኑበት ገሃነም ጋር ሊሞታታ አይገባም። ይህ ስፍራ ለወደቁት መላእክት፣ ለአጋንንትና ለአለቃቸው ሰይጣን የተጠበቀላቸው ከዋናው ፍርድ መለስ ያለ የቅጣት ስፍራ ነው።

መልአኩ የጥልቁን ጉድጓድ በከፈተ ጊዜ፣ ሰማይን ሁሉ የሚያጠቁር ከፍተኛ ጢስ ወጣ። ከዚያ ጢስ ነው እንግዲህ በሺዎች የሚቆጠሩ አንበጣ መሳይ ፍጥረታት ወደ ምድር የወጡት። በጥንት ዘመን አንበጣዎች እጅግ ከሚፈሩ መቅሰፍቶች የሚመደቡ ነበሩ። ለጥቃት እንደሚገሠግሥ ብርቱ ሠራዊት በተርታ ተሰልፈው፣ አትክልትና አዝርዕቶችን ሁሉ እየተመገቡና ምድርን እያወደሙ ይንቀሳቀሱ ነበር። እግዚአብሔር ግብጽን ለመቅጣት የተጠቀመበት ለምንተኛው መቅሰፍት አንበጣ ነበር (ዘጸ. 10:1-20)። ኢዩሌል አንበጦችን ለውጊያ ከተሰማሩ የባቢሎናውያን ሠራዊት ጋር አወዳድሯል (ኢዩ. 1:2-2:11)።

ይሁንና በራእይ 9 ውስጥ የምንመለከታቸው እውነተኛ አንበጦች ሳይሆን፤ የሌላ ነገር ተምሳሌቶች ናቸው። ስለ እነዚህ አንበጦች የተሰጡትን መግለጫዎች ቀጥለህ ተመልከት፡-

ሀ. እንደ ጌንጥም ጅራት ያለ ሊዋጋ የሚችል ጅራት አላቸው- ይኸውም እንደ ጌንጥ ወግተው ሊያሠቃዩ የሚችሉ ሲሆን፤ መግደል ግን አልተፈቀደላቸውም ነበር። እነዚህ አንበጦች የሚያስከትሉት ሥቃይ ከፍተኛ ስለሚሆን፤ ሰዎች ሞትን ይፈልጋሉ፤ ይሁንና አያገኙትም።

ለ. አንበጦቹ በልማድ የሚበሉትን ዓይነት ሥር የማይበሉ ሲሆን፤ የእግዚአብሔር ማኅተም የሌለባቸውን ብቻ እንዲጎዱ ተነግሮአቸዋል። እነዚህ አንበጦች ለአምስት ወራት ብቻ እንዲሠሩ ተፈቅዶላቸዋል፤ ይህም ውስን የጊዜ ገደብ እንደተሰጣቸው ያመለክታል። እግዚአብሔር ሰዎችን እንዳይገድሉ በመከላከል የጥፋቱን ልክ ብቻ ሳይሆን፤ የአገልግሎት ጊዜያቸውንም ጭምር ይቆጣጠራል። በፍልስጥኤም ምድር መቅሰፍት በሚወርድበት ጊዜ፤ በአመዛኙ አንበጦች ለአምስት ወራት ጉዳት ያደርሱ ነበር። የእግዚአብሔርን ልጆች ወይም ክልሎች እንዳይነኩ መከልከላቸውን ልብ በል። በአንድ መለኮታዊ መንገድ በእግዚአብሔር የታተሙትን ሰዎች የመጉዳት ዓቅም ያንሳቸዋል፤ ይህም በግብጽ የአራተኛው መቅሰፍት መሣሪያዎች የነበሩ ዝንቦች በእስራኤላውያን መንደር ሳይደርሱ ግብጻውያንን እንደወረሩ ማለት ነው። በመሆኑም፤ የእግዚአብሔር ማኅተም ያላረፈባቸውን ሰዎች ብቻ ይነድፋሉ።

ሐ. አንበጣዎቹ ፈረሶችን ይመስሉ ነበር - ይህም የራሶቻቸውን መመሳሰል ሊያመለክት ይችላል፤ ወይም ደግሞ በጥንት ዘመን የውጊያ ፈረሶች ከጣላቶቻቸው ጋር ለመዋጋት እንደሚሰለፉ በተርታ መሰለፋቸውን ሊያሳይ ይችላል።

መ. በአንበጣዎቹ ራሶች ላይ የወርቅ አክሊል የሚመስል ነገር ነበር - እነዚህ አክሊሎች ሳይሆኑ አክሊል የሚመስሉ ነገሮች ነበሩ። ይህ በይበልጥ ንጉሣዊ ክብርና ሥልጣን የሚለተዋልበት አቀራረብ እንደነበራቸው ያመለክታል።

ሠ. የሰውን የሚመስል ፊት ነበራቸው - ምናልባትም ይህ የአንበጦቹን አስተውሎት (እውቀት) ያመለክት ይሆናል።

ረ. የምዕራባዊያን ሴቶችን የሚመስል ረዥም ጸጉር ነበራቸው። አንዳንዶች ይህን የአንበጦቹን ቀንድ-መሳይ ዘንግ እንደሚያመለክት ይናገራሉ።

ሰ. ጥርሶቻቸው የአንበሳን ጥርስ ይመስል ረዣዥምና ሹል ሲሆኑ፤ ጭካኔያቸውንና ኃይለኛነታቸውን ያመለክታሉ።

ሸ. አንበጦቹ የብረት ጥሩር የሚመስል ጥሩር ነበራቸው - ምናልባት ይህም ደረታቸውን የሚሸፍነውንና ከጥቃት የሚከላከላቸውን ቅርፊት ለማመልከት ይሆናል። በጥንት ዘመን ወታደሮችና ፈረሶች ራሳቸውን ከቀስት ፍላጻ ለመከላከል፣ ስለ የብረት መሸፈኛ ይደርቡ ነበር።

ቀ. አንበጦቹ የሚበሩባቸው ከንፎች ነበሩዋቸው፤ ሲበሩም ከፍ ያለ ድምፅ ያሰማሉ።

በ. «አብዶን» የተባለ መሪ ወይም ንጉሥ ነበራቸው። እንዲሁም ደግሞ ይህ ንጉሥ «የጥልቁ መልአክ» ይባል ነበር። ይህ ከሰማይ ወርዶ የጥልቁን ጉድጓድ የከፈተውን መልአክ ሊያመለክት ቢችልም፣ በይበልጥ ግን የአንበጦቹን ክፉ መሪ የሚያሳይ ይሆናል። የዕብራይስጡ «አብዶን»ም ሆነ የግሪኩ ቃል «አጵልዮን» ሁለቱም «ጥፋት» የሚል ትርጉም አላቸው። ይህ በብሉይ ኪዳን የመቃብርና የሞት ምልክት ነው [መዝ. (88):11፤ ኢዮብ 28:22]። የግሪኩ ቃል አጥፊ የሆነውን አካል ያመለክታል።

እነዚህ አንበጦች እነማን ናቸው? ማንን ያመለክታሉ? ከገለጻው እንደምንረዳው፣ እነዚህ ዛሬ በምድር ላይ የምናያቸው ዓይነት አንበጣዎች አይደሉም። ቀጥለው የተመለከቱት የተለያዩ ምሁራን የሰጡዋቸው አሳቦች ናቸው፡-

1) በእግዚአብሔር የተፈጠሩ የተለዩ ዓይነት አንበጣዎች ይሆናሉ።

2) አንዳንዶች ልዩ አንበጣ - መሳይ መሣሪያ የነበራቸው ሰዎች እንደሆኑ ያስባሉ፤ እነዚህም በመጨረሻው ዘመን፣ በሐሳዊ-መሢሕ ሥልጣን ሥር፣ ሰዎችን በእርሱ ቁጥጥር ሥር ለማድረግ ከፍተኛ ሥቃይ የሚያስከትሉ ናቸው። ምናልባትም ዘመናዊ የጦር መሣሪያዎች የተላበሰውን ዘመናዊ የጦር ሠራዊት ሊያመለክቱ ይችላሉ። ዘመናዊ የጦር ሠራዊትን ተመልክቶ የማያውቀው ዮሐንስ አንበጦችን በምሳሌነት በመጠቀም ለመግለጽ ይሞክር ነበር።

3) ይሁንና፣ እነዚህ አንበጦች በይበልጥ በመጨረሻው ዘመን ሰዎችን ሥቃይ በሚያስከትሉ በሽታዎች እንዲጎዱ፣ ከእግዚአብሔር የሚላኩትን አጋንንት ያመለክታሉ። እነዚህም በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር የሚሠሩ ናቸው፤ ይኸውም ሰዎችን ለተወሰነ ጊዜ የመጉዳት ነጻነት የሚኖራቸው ሲሆን፣ ማንንም የመግደል ሥልጣን የላቸውም። በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑትንና የእርሱ ማኅተም ያላቸውን ሰዎች የመንካት ብቃት የላቸውም። ይህ ከሁሉም የተሻለው አተረጓጎም ይመስላል።

4) ኮከቡ የእግዚአብሔርን ቃል እንደሚያመለክት ለሚያምኑ ሰዎች፣ ወንጌሉ በምድር ላይ በሚሰራጭበት ጊዜ ሰዎች ከሁለት ምርጫዎች አንደኛውን እንዲይዙ - ማለትም እንዲያምኑ ወይም እንዲከዱ - እንደሚገደዱ ያስተምራሉ። አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል አልቀበልም ካለ፣ የሰውየው ክፉ ተፈጥሮ ጥላቻና ክፉትን ይፈጥራል። እንዲሁም፣ ሰዎችን

ወደ ከፋ ልምምድ ለሚመራው ለማይታየው አጋንንታዊ ጥቃት ያጋልጠዋል። ምንም እንኳን ይህ እውነትን ያለው አሳብ ቢሆንም፤ የሐንሰ በዚህ ስፍራ የሚለው ግን እንዲህ አይደለም።

10ኛ ጥያቄ፤ ከአምስተኛው መለከት የምንማረው መንፈሳዊ ትምህርት ምንድን ነው?

2. ስድስተኛው ማኅተም - ከምሥራቅ አቅጣጫ የሚመጡ 200 ሚሊዮን ፈረሰኞች (9:13-21) -

በስድስተኛው የመለከት ፍርድ፤ የፍርዱ ጥልቀት ይጨምራል። ይህም ፍርድ በምድር ዙሪያ ከፍተኛ ሞት ያስከትላል።

በዚህ ራእይ፤ የሐንሰ በሰማይ ሆኖ በምድር ላይ የሚከናወነውን ያይነበር። በዚህም ጊዜ ከወርቃማው መሠዊያ ድምፅ ሰማ። ይህ ከዚህ ቀደም ሁለት ጊዜ የተጠቀሰው መሠዊያ ለመሆኑ ጥርጥር የለውም (ራእይ 6:9፤ 8:3)። ይሁንና፤ በዚህ ጊዜ የሐንሰ በመሠዊያው ላይ የነበሩትን ቀንዶች በመጥቀስ ገለጻውን ያስፋዋል። (ለዕጣን መሠዊያው ተመሳሳይ ገለጻ ለማግኘት ዘጸአት 27:27 ተመልከት)። አራቱ ቀንዶች በምድር ሁሉ ላይ ፍርድ እንደሚመጣ ያመለክታሉ። የሐንሰ ይህንን መሠዊያ የጠቀሰው፤ ሰማዕታት ቅዱሳን የጸለዩትን ጸሎት ሊያስታውሰን ፈልጎ ይሆናል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በምድር ላይ ታላላቅ ፍርዶችን በማምጣቱ፤ ለጸሎታቸው የተሰጠውን ምላሽ እየተመለከትን ስለሆነ ነው። የሐንሰ ለክርስቲያኖቹ ጸሎት ታላቅ ኃይል እንደሆነ እያስታወሳቸው ነበር። እግዚአብሔር ጸሎታቸውን ሰምቶ ይመልሳል።

ከመሠዊያው ውስጥ የተደመጠው የማን ድምፅ እንደሆነ አልተጠቀሰም፤ ይሁንና፤ እግዚአብሔር ድምፁ መሆኑ አይጠረጠርም። በእነዚህ ፍርዶች ሁሉ፤ እግዚአብሔር ሁኔታዎችን በመቆጣጠር ላይ መሆኑ ግልጽ ነው። እርሱ የፍርድ ምንጭ ነው - አደጋዎች በተፈጥሮ የሚከሰቱ አይደሉም። ከስድስተኛው መለከት የተነሣ፤ ከፍተኛ ፍርድ በምድር ላይ ደረሰ።

ሀ. በኤፍራጥስ ወንዝ ታስረው የነበሩ አራት መላእክት ተፈቱ - በእነዚህ መላእክት ማንነት ላይ የቀረቡ ሁለት አሳቦች አሉ፡-

ሀ) ታስረው ስለቆዩ፤ እነዚህ ክፉ መላእክት ሊሆኑ ይችላሉ፤ እስከዚህ ድረስ ታስረው የቆዩ፤ የአጋንንታዊ ሠራዊት መሪዎች ሊሆኑ ይችላሉ። እግዚአብሔር በሚልካቸው ጊዜ፤ በምድር ላይ ጥፋት ለማድረግ ይችላሉ።

ለ) ወይም ደግሞ አስቀድሞ በእግዚአብሔር የታቀደው ጊዜ እስኪደርስ ድረስ፤ ይህንኑ ፍርድ ይዘው በኤፍራጥስ ወንዝ እንዲቆዩ እግዚአብሔር የመረጣቸው ልዩና መልካም መላእክት ሊሆኑ ይችላሉ።

በዚህ ስፍራ ትኩረት የተሰጠው በእግዚአብሔር ቀድሞ የተወሰነ ዕቅድ ላይ ነው። እነዚህ መላእክት ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ፤ አራቱን ነፋሳት ይዘው

በዚያ ስፍራ ሲቆሙ ኖረዋል። ይሁንና፣ የእግዚአብሔር ሰዓት፣ ቀን፣ ወር፣ እና ዓመት ሲደርስ፣ በሰው ልጅ ላይ ፍርድን ያመጡ ዘንድ ነፋሳቱን ይለቁአቸዋል።

በብሉይ ኪዳን፣ ኤፍሬጥስ ብዙውን ጊዜ የተሰፋዩቱ ምድር ሰሜናዊ ሜፍ ሆኖ ተገልጿል (ዘፍ. 15:18)፤ ይህም እንደ አሦርና ባቢሎን የመሳሰሉ የእግዚአብሔር ጠላቶች፣ ከእስራኤል ጋር ለመዋጋት የመጡበት ስፍራ ነው (ኤር. 2:18)። ወንዙ 2600 ኪሎ ሜትሮች ያህል ርዝመት ሲኖረው፣ በሶሪያና በኢራቅ ምድር አልፎ ይፈላል። ኢራቅና የቀድሞ ርዕሰ-ከተማዋ ባቢሎን፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አስፈላጊ ስፍራዎች ሲሆኑ፣ ብዙውን ጊዜ እጅግ የከፋውን ስፍራ ለማመልከት ይጠቀሳሉ። ባቢሎን በራእይ 17 እና 18 ዳግም ተጠቅሰዋል።

ለ. 200 ሚሊዮን ፈረሶች የሰዎችን ሲሶ ገደሉ። [የአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ 200 ሚሊዮን ለማለት «እልፍ ጊዜ እልፍ፣ እልፍ ጊዜ እልፍ» ይላል (9:16)]። ዮሐንስ እጅግ በርካታ ፈረሶችንና ፈረሰኞችን የተመለከተ ሲሆን፣ በቁጥር 200 ሚሊዮን መሆናቸውም ተነግሮታል። እነዚህ እጅግ በርካታ ሠራዊት እነማን ናቸው?

1) አንዳንዶች ይህ በቀጥታ ትርጉሙ 200 ሚሊዮን ሠራዊት እንደሚዋጋ ያሳያል ይላሉ። እንዲያውም አንዳንዶች ይህ 200 ሚሊዮን ቋሚ ሚሊሺያ ያለው የቻይና ሠራዊት እንደሆነ ጠቁመዋል። የተጠቀሰው የሰዎች የቆዳ ቀለም የቻይናውያንን መምሰሉና ፈረሶችን መጠቀማቸው በዋቢነት ቀርቧል - ቻይና በርካታ ፈረሶች የሚገኙበት አገር በመሆኗ! ሆኖም የሠራዊቱ ሁኔታ የጥንቱን ዘመን ስለማይመስል፣ ዮሐንስ ሊረዳው አይችልም ነበር። እኛ ግን ዛሬ ከምንመለከታቸው ዘመናዊ የጦር መሣሪያዎች አንጻር በተሻለ ሁኔታ ልንረዳቸው እንችላለን። ይህም ሆኖ፣ የሠራዊትና የጦርነት ልምድና እውቀት ያላቸው ሰዎች፣ 200 ሚሊዮን ሠራዊት ማሰለፍ እንደማይቻል ይሞግታሉ።

2) ሌሎች ደግሞ ይህ ሠራዊት፣ በአምስተኛው የመለከት ፍርድ እንደተመለከተው አንበጣ ሁሉ አጋንንትን ያሳያል ይላሉ። ሰውን የሚገድሉ ፈረሶች ተራ ፈረሶችን ያለመምሰላቸው፣ ሰዎቹም ሠራዊት በመሆን ምትክ አጋንንት ናቸው እንድንል ያደርገናል።

ፈረሰኞቹ ከጠላቶቻቸው ጥቃት ራሳቸውን ለመጠበቅ፣ ቀይ፣ ጥቁር ሰማያዊና ደማቅ ቢጫ የብረት ጥሩር ነበራቸው። (የአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ ቀለሞቹን «እሳትና ጢስ፣ ዲን» በማለት ይገልጻቸዋል)። ጥሩሮቹ ወይም ጋሻዎቹ ከብረትና ከቆዳ ተሠርተው በተዋጊው ልብስ ላይ የሚደረጉና የቀስት ፍላጻው እንዳይወጋ የሚከላከሉ ናቸው።

ይሁንና ዮሐንስ ያተኮረው ግድያውን በሚፈጽሙ ፈረሶች ላይ እንጂ፣ በፈረሰኞቹ ላይ አይደለም። እነዚህ ፈረሶች የአንበሳን የሚመስሉ ራሶች ነበሩዋቸው። ይህም ጨካኝነታቸውንና የማጥፋት ኃይላቸውን እንደሚያመለክት አያጠራጥርም። ሰዎችን በሁለት መንገዶች ሊያጠፉ

ይችላሉ። በመጀመሪያ፤ ከአፋቸው እሳት፤ ጢስና ዲን ይወጣል። ይህ ሞትን የሚያስከትል አንድ ዓይነት ፍርድ ይሆናል። (አንዳንዶች ይህ የውጊያ ታንኮችን እንደሚያመለክት ይናገራሉ።) ሁለተኛ፤ ፈረሶቹ መርዛማና ሰዎችን የሚገድሉ እባብ - መሳይ ጅራቶች አሏቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣን እንደ እባብ ሆኖ መገለጹን ታስታውሳለህ (ዘፍ. 3፤ ራእይ 12፡9፤ 20፡2)

አንዳንድ ምሁራን የሐንስ ይህንን ክፍል የሚጽፈው፤ ፓርቲያንስ የሚባሉትን ተፈርተው የሚኖሩ ነገዶች እያሰበ እንደሆነ ይናገራሉ። እነዚህ ነገዶች የፈረሶቻቸውን ጅራት በእባብ ቅርጽ ያበጁ የነበረ ሲሆን፤ ቀስትን የመለጠጥ ችሎታ ነበራቸው። ይሁንና፤ እነዚህ ፈረሶች ሰዎችን የሚገድሉ አጋንንትን ለማመልከት በተምሳሌትነት የቀረቡ ናቸው የሚለው የተሻለ እይታ ይመስላል። ስለ ፈረሶቹ የተጠቀሰው ማንኛውም ነገር፤ እነዚህ እውነተኛ ፈረሶችና ሰዎች ናቸው ብለን እንድንቀበል አያደርገንም። መጽሐፍ ቅዱስ ብዙውን ጊዜ መላእክትን እንደ ሠራዊት አድርጎ ስለሚገልጽ (2ኛ ነገሥት 2፡11-12፤ 6፡17)፤ አጋንንትም ከሠራዊት ጋር ተዛምደው መቅረባቸው ሊያስገርመን አይችልም። የሐንስ ሊያስተላልፍልን የፈለገው ግንዛቤ እነዚህ አጋንንት ጨካኞች እንደሆኑ ነው። በማንም ሰው መቅሰፍቶችን ከማዝነብ አይራሩም (ራእይ 9፡20)። በሺህና በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን የሚገድሉ የሞት መሣሪያዎች ናቸው።

ከእነዚህ ፈረሶች ሥራ የተነሣ፤ የሰዎች ሲሶ ይገደላል። ይኸም ምናልባት ትክክለኛ ቁጥር ሳይሆን፤ ጻሩ ግን በምድር ላይ በርካታ ሕዝብ እንደሚሞት የሚያመለክት ይሆናል። አሁንም ቢሆን ብዙዎቹ ሰዎች በሕይወት ይኖራሉ።

ይህ በንስር አምራው የታወጀው የሁለተኛው ወዮ ፍጻሜ ነው። እንግዲህ የቀረው አንድ ወዮ፤ ማለትም ሰባተኛው መለከት ብቻ ነው። ይህም ሰባተኛው መለከት፤ ወደ በኋላ የሚመጣው የሰባት ጽዋዎች ፍርድ ነው (ራእይ 16)።

ሐ. የሰው ልጅ ንስሐ ለመግባትና ሥራውን ለመቀየር አለመፈለጉ (ራእይ 9፡20-21) - ይህ ፍርድ ሰዎች ምሕረትን እየጠየቁ በንስሐ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ እንደሚያደርግ እናስባለን። ይሁንና፤ በምድር ላይ የሚቀረው ሁለት ሦስተኛው ሕዝብ የሚሰጠው ምላሽ ከዚህ የሚቃረን ነው። ንስሐ ለመግባትና ከኃጢአታቸው ለመመለስ አይፈልጉም።

የሐንስ ሰዎች ንስሐ አንገባም ብለው የሚከተሉዋቸውን በርካታ ኃጢአቶች ይዘረዝርዳል።-

በመጀመሪያ፤ የሐሰት አምልኮ ኃጢአቶች አሉ። የሐንስ አጋንንትን፤ እንዲሁም ከወርቅ፤ ከብር፤ ከነሐስ፤ ከድንጋይና ከእንጨት የተሠሩትን ጣዖታት ማምለካቸውን እንደቀጠሉ ይነግረናል። በየሐንስ ዘመን፤ ወደ ቀድሞው አምልኮአቸው ለመመለስ የተፈተኑ ክርስቲያኖች ነበሩ። ይህም የሆነው እንደ ሌሎቹ ሰዎች እንደ ጻያናና አፖሎ የመሳሰሉትን አማልክት ለማምለክ በመከጀላቸው ነው። ይሁንና፤ የሐንስ ሁለት እውነቶችን ሊያስታውሳቸው ይፈልጋል።- አንደኛ፤ ጣዖታትን የሚያመልኩ ሰዎች

አጋንንትን እያመለኩ ናቸው። ምንም እንኳ መጽሐፍ ቅዱስ ጣዖታት በራሳቸው ምንም ጉዳት ሊያስከትሉ እንደማይችሉ ቢያስተምርም ከጣዖታቱ በስተ-ኋላ የሚገኘው ኃይል ግን የሚመነጫው ከሰይጣንና ከአጋንንት ነው። በመሆኑም፤ ጣዖታትን ማምለክ አጋንንትን ከማምለክ ጋር አኩል ነው [ዘጸ. 32:17፤ መዝ. (106):36-37፤ 1ኛ ቆሮ. 10:20-21]። ሁለተኛ፤ ዮሐንስ ሰዎች የሠሩዋቸውን ነገሮች የማምለክን ከንቱነት ለማሳየት ይፈልጋል፤ ጣዖታት ሕያዋን አይደሉምና፤ ሊሰሙና አንዳች ተግባር ሊፈጽሙ አይችሉም።

ሁለተኛ፡ ዮሐንስ ሰዎች ከመፈጸም አንመለስም ብለው የሚያከናውኑአቸውን የተወሰኑ ኃጢአቶች ይዘረዝራል - ገድያ፤ አስግት (ጠንቋይ ቤት መሄድ ወይም ኮከብ ቆጠራ እንደ መከተል ዓይነት ምትሐታዊ ተግባር)፤ ዝሙትና ስርቆት።

እግዚአብሔር እነዚህን ፍርዶች በምድር ላይ የሚያወርደው፤ ለሁለት ምክንያቶች ነበር፡- በመጀመሪያ፤ በእርሱ ለማመን በማይፈልጉት ላይ ለመፍረድ ይፈልጋል። ሁለተኛ፡ ሰዎች ንስሐ ገብተው ወደ እርሱ እንዲመለሱ ይፈልጋል። እግዚአብሔር በኃጢአተኛው ሞት አይደሰትም (ሕዝ. 18:23፤ ሉቃ. 13:3-5፤ 2ኛ ጴጥ. 3:9)። በምትኩ ሰዎች የወደቁበትን አዘቅት ተመልክተው ንስሐ እንዲገቡ ይፈልጋል። ለዚህም፤ እግዚአብሔር ብዙውን ጊዜ ሰዎችን ለማንቃትና ንስሐ እንዲገቡ ለማድረግ፤ መከራን ወደ ሕይወታቸው ያመጣል። ይህም ሆኖ፤ ሰዎች ከኃጢአት ለመመለስ የማይፈልጉ ከሆነ፤ እግዚአብሔር በከፋ ቁጣው ይቀጣቸዋል። የሚያስደንቀው፤ ሰዎች በመከራ ውስጥ ተቀምጠው እንኳ ንስሐ ለመግባት አለመፈለጋቸው ነው። ብዙውን ጊዜ የሚያደርጉት ነገር ትክክል እንዳልሆነና ጉዳትም እያስከተለባቸው እንደሆነ ቢረዱም፤ ተግባራቸውን ለመቀየር አይፈልጉም። ለምሳሌ፤ ኤድስ ሰዎች እግዚአብሔር ስለ ወሲብ የሰጠውን ሕግ ባለማክበራቸው ምክንያት እንደሚመጣ በግልጽ ተመልክቷል። ሰዎች (ዛሬ እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ የሚያወርደው ፍርድ ምልክት ሊሆን ስለሚችለው) የኤድስ አደገኛነት ያውቃሉ፤ ይሁንና፤ አኗኗራቸውን እንደመለወጡ፤ ኤድስን እየተከላከሉ በኃጢአታቸው የሚቀጥሉበትን መንገድ ይፈልጋሉ።

ብዙውን ጊዜ ሰዎች ለምን እንደማያምኑ መረዳት ይቸግረናል። አብዛኛው የዓለም ሕዝብ በኢየሱስ የሚያምንበትን ዕለት ለማየት እንናፍቃለን። ይሁንና፤ እግዚአብሔር በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የሚሰጠን ሥዕል የምንናፍቀው ዓይነት አይደለም። ዮሐንስ አብዛኛው ሕዝብ በወንጌሉ እንደማያምኑ እያስጠነቀቀን ነበር። ለመጽሐፍ ቅዱስ ማስጠንቀቂያዎች ወይም ለእግዚአብሔር ፍርዶች ጀርሃቸውን አይከፍቱም። ፈጥኖ ከማመን ይልቅ (ምንም እንኳ አንዳንዴ ይኼ ሊፈጸም ቢችልም)፤ በአመዛኙ ሰዎች ወንጌሉን ይቃወማሉ።

11ኛ ጥያቄ፤ እግዚአብሔር ዛሬም ቢሆን ማስጠንቀቂያዎችን ይልካል። ሀ) እንደ አገርነቷ ለኢትዮጵያና በግለሰብ ደረጃ ደግሞ ለአንተ ወይም ለሌሎች

የላካቸውን አንዳንድ ማስጠንቀቂያዎች ልታሰብ ትችላለህ? ከእነዚህ ማስጠንቀቂያዎች ምን ተማርህ? ለ) የእግዚአብሔርን ፍርድ ከተቀበሉ በኋላ እንኳ፡ በኢትዮጵያ ውስጥ የሚገኙ ሰዎች (ክርስቲያኖች ጭምር) ስሕተት እንደሆነ የሚያውቁትን ነገር ማድረጋቸውን የሚቀጥሉባቸውን መንገዶች ዘርዝር። ሐ) ከአምስተኛውና ስድስተኛው የመለከት ፍርዶች የተነሣ በሰው ልጅ ላይ ከሚደርሰው ፍርድ ጋር በተዛመደ በተለይም ሰይጣንና አጋንንቶቹ ስላላቸው ሚና ምን እንማራለን?

የመጨረሻው ዘመን ምን መልክ ይኖረዋል? ከራእይ 8-9 የሚገኙ ስድስት የመለከት ፍርዶች፡ እጅግ የሚያስፈራውን የመጨረሻ ዘመን ሥዕል ያቀርቡልናል። የመጨረሻው ዘመን ፍጥረት የሚወድምበት፡ ውኃ፡ ባሕር፡ ከዋክብት፡ ፀሐይና ጨረቃ የሚጠቁበት ይሆናል። ከተፈጥሮ አደጋ የተነሣ፡ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የሚሞቱበት ነው። እንዲሁም ደግሞ ከፍተኛ የሆነ መንፈሳዊ ጭቆና ይንስራፋል። ሰይጣንና ተከታዮቹ አጋንንት፡ በምድር ላይ በማይገደብ ነጻነት ይሠራሉ። አጋንንቶቹ ከፍተኛ አካላዊ ሥቃይና ሞትን ያስከትላሉ። ይህም ሁሉ የሚመጣው ንስሐ ለመግባት በማይፈልጉ ሰዎች ላይ ነው። ይሁንና፡ ይህ በእግዚአብሔር ምሕረትም የሚመጣ ነው። መጨረሻው እንደቀረበና ሰዎች ንስሐ መግባትና በኢየሱስ ማመን እንደሚያስፈልጋቸው እግዚአብሔር ለመጨረሻ ጊዜ የሚሰጠው የማስጠንቀቂያ ምልክት ነው። የሚያሳዝነው ግን፡ የሰዎች ልብ እጅግ ከመደንደኑ፡ ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔርን ጥሪ ለይተው ካለማወቃቸው በላይ እርሱን ይረግሙታል። እኛም እግዚአብሔርን የማያምኑትን ሰዎች ዱካ ለመከተል ወይም ለአምላካችን በታዛዥነት ከመመላለስ ለማፈግፈግ መፈተን የለብንም። ይህንን ካደረግን ግን፡ እነዚህን የመጨረሻውን ዘመን አስቃቂ ፍርዶች መጋፈጣችን የማይቀር ነው። እንዲሁም፡ የዘላለም ኩነቷ ፍርድ ይገጥመናል።

መለከት	ጥቅስ	የብሉይ ኪዳን መቅለፍት	መግለጫ	ትርጉም
አንደኛ	ራእይ 8:6-7	ሰባተኛ ዘጸ. 9:13-25	በረዶ፡ እሳትና ደም የዛፎችና የሳር ሲሰውጡ	እግዚአብሔር ሰው ለምግብነት የሚጠቀምባቸውን ነገሮች በአመዛኙ ያጠፋል።
ሁለተኛ	ራእይ 8:8-9	አንደኛ ዘጸ. 7:14-24	ተራራ ወደ ባሕር ገባ፡ የባሕር ውስጥ እንስሳትና መርከቦች ሲሰው ወደመ	እግዚአብሔር ከባሕር ምግቦችን፡ እንዲሁም የምግብ መጓጓዣዎችን ያጠፋል።
ሦስተኛ	ራእይ 8:10-11		ኮከብ ወደ መርከብ ገባ፡ የውኃ ሲሰው	እግዚአብሔር የመጠጥ ውኃ

			መርዛማ ሆነ፡ ብዙ ሰዎች ሞቱ	በመበከል ብዙ ሰዎችን ይገድላል።
አራተኛ	ራእይ 8:12	ዘጠነኛ ዘጸ. 9:21-23	ፀሐይ፡ ጨረቃ፡ ከዋክብት ሲለውጡ። - የጨለማ መጠን ጨመረ	እግዚአብሔር ተጨማሪ ጨለማን በምድር ላይ ያመጣል
አምስተኛ	ራእይ 9:1-12	ሰምንተኛ ዘጸ. 10:1-20	ከጥልቁ ጉድጓድ የወጡ አንበጦች የእግዚአብሔር ግኅተም የሌላቸውን ሰዎች ነድፈው ያሠቃያሉ ሞት ግን የለም	የክርስቶስ ያልሆኑትን ለማሠቃየት አጋንንት ከጉድጓድ ይወጣሉ።
ስድስተኛ	ራእይ 9:13-19		ከጅራታቸው እሳትና መውጊያ የሚተፉ ፈረሶች ላይ የተቀመጡ ፈረሶችን ከኤፍራጥስ	ሀ) በፍልስጥኤም ምድር ላይ ጦርነት ለመግጠምና ሞትን ለማስከተል የሚመጣ ሰብዓዊ የጦር ሠራዊት ለ) ብዙ ሰዎችን የሚገድሉ አጋንንቶች
ሰባተኛ	ራእይ 11:15፥ 15-16		የሰባቱ ጽዋ መልእክቶች	በምድር ላይ እግዚአብሔር የሚያወርዳቸው ፍርዶች ፍጻሜ

ሦስተኛ ቀን፡- ራእይ 10

12ኛ ጥያቄ፤ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል አስብ። ሀ) እንደ ማር የሚጣፍጥባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? ለ) የሚመርባቸውስ? ሐ) ለትክክለኛ የወንጌል አቀራረብ፤ ሁለቱም ምሬትና ጣፋጭነት የሚያስፈልጉት እንዴት ነው?

ብዙውን ጊዜ ስለ ወንጌሉ ስናስብ፤ ስለ መልካም ዜናዎቹ ብቻ እናስባለን። ደኅንነት የሚገኝበትን ብቸኛ መንገድ የሚያመለክት መልእክት በመሆኑ መልካም ዜና ነው። ዘላለማዊ ሞት እንዳይነግሥብን፤ እግዚአብሔር እንዴት አንድ ልጁን በኃጢአተኞች ምትክ እንዲሞት እንደላከው ይነግረናል። በፋንታሾች መሞቱን ተቀብለን ወደ ኢየሱስ የምንመለስ ሁሉ፤ የዘላለም ሕይወት ስጦታ ተሰጥቶናል። በምድር ላይ እንደዚህ አስደሳች ወይም አስፈላጊ የሆነ መልእክት የለም። በመሆኑም፤ ደስታችን ወደ እግዚአብሔር በምስጋና እንድንመለስ ሊያደርገን ይገባል። በተጨማሪም፤

ይህንኑ መልካም ዜና ለሌሎች እንድናካፍል ሊያደርገን ይገባል። «ይህን ስለ ቆረጥን የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና፤ አንዱ ስለ ሁሉ ሞተ፤ እንግዲያስ ሁሉ ሞቱ» (2ኛ ቆሮ. 5:14) - ጳውሎስ እንዳለው።

ይሁንና፤ ወንጌሉ ሌላም ገጽታ አለው - መራራ ገጽታ። ይህም መራራነት ወንጌሉ ፍርድንም የሚያውጅ ከመሆኑ እውነት የሚመጣ ነው። ይህም ኢየሱስ ክርስቶስን ለመቀበል የማይፈልጉ ሰዎች በዘላለም ሞት እንደሚኮኑ የሚገልጽ እውጃ ነው። በዚህም ውስጥ ዘመዶችን፣ በሥራ በታ ወይም በትምህርት ቤት የምንግባባቸውን ወዳጆቻችንን፣ ጎረቤቶቻችንንና ስለ ኢየሱስ ያልሰሙትን ሁሉ ይመለከታል። በኢየሱስ ክርስቶስ ያላመነ ሁሉ፤ የዘላለም ሞት ይጠብቀዋል። ብዙውን ጊዜ ይህንን እውነት ስለምንዘነጋ፤ እምነታችንን በግልጽ ለሌሎች አናካፍልም። እንደ እኛው የዘላለምን ሕይወት እንዲያገኙ እንጂ፤ ወደ ዘላለም ሞት እንዲሄዱ ስለማንፈልግ፤ የወንጌሉ መራራነት ያገኘነውን መልካም ዜና ለሌሎች እንድናካፍል ሊያበረታታን ይገባል።

13ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ክርስቲያኖች ያልሆኑትን ዘመዶችህን በስም ዘርዝር። ለ) ክርስቲያኖች ያልሆኑትንና በጎረቤትህ የሚኖሩትን ወይም በመሥሪያ ቤት ወይም በትምህርት ቤት የምታውቃቸውን ወዳጆችህን በስም ዘርዝር። ሐ) በከተማህ መንገዶች ላይ ስትጓዝና በዚያ ላይ የሚመላለሱትን ሰዎች ሁሉ ስትመለከት፤ «ከእነዚህ መካከል ስንቶች ናቸው ኢየሱስ ክርስቶስን መድኃኒታቸው አድርገው የሚከተሉት?» ብለህ ራስህን ጠይቅ። መ) እነዚህ ሁሉ ኢየሱስን አለማውቃቸው በልብህ ውስጥ ኃዘንና ምራት የሚፈጥረው እንዴት ነው? ሠ) አንተና ቤተ ክርስቲያንህ ኢየሱስን ለማያውቁት ሰዎች የምታቀርቡትን የመልካሙን ዜና ምስክርነት ልታሳድጉ የምትችሉባቸውን መንገዶች ዘርዝር።

ዛሬ የሐንስ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያመለክተውን መጽሐፍ ስለበላበት ራእይ እናጠናለን። ምንም እንኳ መጽሐፉ ለአፋ ቢጣፍጠውም፤ በልቡ ውስጥ መሮት ነበር።

14ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 10 አንብብ። ሀ) ይህንን ራእይ ስታነብ ምን ስሜት ያድርብሃል? ለ) የዚህ ራእይ መሠረታዊ ትምህርት ምን ይመስልሃል? ሐ) በራእይ 10:1 ላይ የሚገኘውን መልእክ ጥቀስ። መ) ይህ መልእክ ማን ሊሆን ይችላል? (ዳን. 8:16፤ 9:21፤ 12:1)። ሠ) በባሕርና በየብስ ላይ ያረፉ የእሳት ዓምድ መሳይ እግሮቹ ምን ያመለክቱ ይሆን? ረ) በእጁ ምን ይዞአል? ሰ) የሰባቱ ነገድጓዶችን መልእክት የሐንስ ለምን አልጻፈውም? ሸ) መልእኩ ለየሕዝብ የሰጣቸው ሁለት ትእዛዛት ምንድን ናቸው? (10:9፤ 11)። ቀ) የሐንስ የመጀመሪያውን ትእዛዝ ሲታዘዝ፤ የተገኘው ውጤት ምንድን ነው? የጣዕሙ ልዩነት የመጣው ከምን ይመስልሃል? በ) የየሐንስን ተልዕኮ ለሕዝቅኤል ከተሰጠው ጋር አወዳድር (ሕዝ. 2:9-3:7)። ተ) እግዚአብሔር ለእኛ የሰጠው ተልዕኮ ምንድን ነው? ለሕዝቅኤልና ለየሐንስ ከተሰጠው ጋር እንዴት ይመሳሰላል?

የሐንሰ የራእይን መጽሐፍ ሲጽፍ፥ መጽሐፉን በተወሰነ ቅርጽ እንዳዋቀረው አስቀድመን ተመልክተናል። ለምሳሌ፤ የመጀመሪያዎቹ ስድስት የማኅተም ፍርዶች ሲጠናቀቁ፤ የሐንሰ የምዕራፍ 7ን ጣልቃ-ገብ አሳብ ጽፎአል፤ ይህንንም ያደረገው በእነዚያ የፍርድ ጊዜያት በእግዚአብሔር ሕዝቦች ላይ ምን እንደደረሰ ለማሳየት ነው። ሰባተኛው ማኅተም ሲከፈት፤ ቀጥለው የሚመጡትን የመለከት ፍርዶች ያስተዋውቃል። እስካሁን ስድስት መለኮቶችን አጥንተናል። በማኅተሞቹና በመለኮቶቹ ፍርዶች ሥር፤ የሐንሰ በመጨረሻው ዘመን የኃጢአተኞች ዕጣ-ፈንታ ምን እንደሚሆን አመልክቷል። በመቀጠልም የራእይ መጽሐፍ በምዕራፍ 10 እና 11 ውስጥ ጣልቃ-ገብ አሳብ ያለው ሲሆን፤ እግዚአብሔር አማኞች ከሰደት ጋር ሲጋፈጡ ምን ማድረግ እንዳለባቸው ያስተምረናል።

ከስድስተኛው መለከት በኋላ በራእይ 10 ተጀምሮ በ11:14 የሚያበቃ ጣልቃ-ገብ አሳብ ይገኛል። ይህ ጣልቃ-ገብ አሳብ ለበርካታ ዓላማዎች ያገለግላል። በመጀመሪያ፤ ለሚመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት የክርስቲያኖችን ናፍቆትና ተስፋ ለማሳደግ ሲባል የቀረበ ነው። አንዱ ፍርድ በሌላ ፍርድ እግር ተተክቶ ይመጣ ነበር። በዚህንም ጊዜ «የበጥ መንግሥት የሚመጣው መቼ ነው?» የሚለውን ጥያቄ ማንሣታቸው የማይቀር ነበር። የክርስቲያን ልብ የሚናፍቀው መንግሥተ ሰማይን እንጂ፤ ጊዜያዊውን ምድራዊ ምሽት አይደለም። ሁለተኛ፤ ፍጻሜው እንደቀረበ በአጽንኦት ያስገነዝባል። ሦስተኛ፤ በብሉይ ኪዳን ዘመን ኤርምያስና ሕዝቅኤል እንደተጠሩ ሁሉ፤ የሐንሰን የነቢይነት ተልእኮ በድጋሚ ያጠናክረዋል (ራእይ 10)። አራተኛ፤ የቤተ ክርስቲያንን በአስተማማኝ ሁኔታ መጠበቅና በሐሳዊ-መሢሕ ግዛት ወቅት የሚኖራትን የምስክርነት ኃይል ያሳያል (ራእይ 11:1-13)።

1. ትንሽ መጽሐፍ የያዘ ብርቱ መልአክ (10:1-3)

የሐንሰ በስድስቱ የመለከት ፍርዶች ወቅት በሰማይ የነበረ ሲሆን፤ አሁን ደግሞ ወደ ምድር ተመልሶአል። በዚህ በአዲሱ ራእይ፤ አንድ ብርቱ መልአክ ወደ ምድር ሲመጣ ይመለከታል። ለመጀመሪያ ጊዜ፤ የሐንሰ፤ ይህንን መልአክ በጥንቃቄ ይገልጻል።

ሀ. አልባሳት በሚመስል «ደመና» ተጎናጽፎአል። ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር ራሱን የሚገልጸው፤ ከደመና ጋር በቀረበ ተዛምዶ ነው (ዘጸ. 33:26፤ ማቴ. 24:30)። ደመናት የእግዚአብሔር ሰረገሎች ተብለዋል [መዝ. (1-104):3]።

ለ. በራሱ ላይ «ቀስተ ደመና» ነበር። ቀደም ሲል ይህ ደመና በእግዚአብሔር አብ ዙሪያ ስለመኖሩ ተመልክተናል። ይህም የብሉይ ኪዳን ቀስተ-ደመና ተምሳሌት (አስታዋሽ) ሲሆን፤ እግዚአብሔር ዓለምን ዳግም በውኃ ላለማጥፋት የገባው የምሕረት የተስፋ ቃል ነው። ይህ ቀስተ-ደመና ብዙውን ጊዜ በምድር ላይ የሚከሰተው ፀሐይ ደመናን ለብሳ ብቅ ስትል

እንደመሆኑ ሁሉ፣ በጋረደው ደመና ውስጥ ከሚያንጸባርቀው የመልአኩ ፊት ፀሐይ-መሳይ ነጸብራቅ (ጨረር) መንጭቶ ሊሆን ይችላል።

ሐ. ፊቱ እንደ «ፀሐይ» ያበራ ነበር። ይህም በላዩ ላይ የነበረው የሰማያዊ ነጸብራቅ ምልክት ነው (በማቴ. 17:2 እና ራእይ 1:16 ስለ ኢየሱስ የተሰጠውን ተመሳሳይ መግለጫ ተመልከት)።

መ. እግሮቹ እንደ «እሳት ዓምዶች» ነበሩ። በርካታ ምሁራን፣ ይህ ተምሳሌት እስራኤላውያንን በምድረ በዳው ጉዞአቸው ስላልተለያቸው የእሳት ነበልባል ክርስቲያኖችን ለማስታወስ የተጠቀሰ እንደሆነ ያምናሉ። ያ የእሳት ዓምድ የእግዚአብሔር ህልውና ምልክት ነበር (ዘጸ. 13:21-22)።

ሠ. «ትንሽ የተከፈተች መጽሐፍ» በእጁ ይዞአል። ከዚህ ቀደም በኢየሱስ እጅ ከተመለከትነው ትልቅና የታተመ መጽሐፍ በተቃራኒ፣ ይህች አነስተኛና ክፍት መጽሐፍ ነበረች። የመጠናም አነስተኛነት በይበልጥ ከተገለጡት የእግዚአብሔር ዓላማዎች ከፊሉን እንደምትይዝ የሚያመለክት ይመስላል። ክፍት የመሆኗ እውነታ ደግሞ፣ መልእክቱ የተከደነ ሳይሆን፣ ጻፋ ግን ሁሉም ለይቶ እንዲያውቅ ግልጽ መደረጉን ያመለክታል። ይህች አነስተኛ መጽሐፍ፣ ምናልባትም በታላቁ መከፈ ጊዜ ስለሚፈጸሙ ክስተቶች ዝርዝር ጉዳዮችን በበለጠ አካታ ሊሆን ይችላል (ራእይ 12-19)።

ረ. አንድ አግሩን በየብስ ሌላውን በባሕር ላይ አድርጎ ቆመ። እግርን በአንድ ነገር ላይ ማድረግ በዚያ ነገር ላይ ሥልጣን እንዳለው ስለሚያመለክት፣ ይህ መልአክ በየብስና በባሕር ላይ ሥልጣን ነበረው ማለት ነው። ይህ ተምሳሌት በርካታ ዓላማዎችን ያመለክታል፡-

1) የብርቱውን መልአክ ትልቅነት አመልክቷል።

2) መልአኩ በየብስም ሆነ በባሕር፣ በሁሉም ላይ ሥልጣን እንዳለው አመልክቷል።

3) መልአኩ የያዘው መልእክት በየትኛውም የምድር ክፍል ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ የሚሆን አጽናፈ-አቀፋዊ ነበር።

ስ) መልአኩ እንደ አንበሳ በሚያገዛ ድምፅ ጮኸ - በዓለም ሁሉ እስኪሰማ ድረስ።

[ማስታወሻ - በዳንኤልም ሆነ በራእይ ለብርቱው መልአክ የቀረቡ መግለጫዎች፤ ተመሳሳይ ናቸው። ዳንኤል 10:4-6 ሐር ስለ ለበሰና በ12:7 ላይ ደግሞ ስለሚናገር መልአክ ይገልጻል። ሁለቱም እግዚአብሔር በፍጥረት ሁሉ ላይ ጌታ መሆኑን ለመግለጽ በታላቅ ውኃ አጠገብ ቆመዋል። ሁለቱም እጃቸውን ወደ ላይ አንሥተው፣ በእግዚአብሔር ይምላሉ።]

ይህ ብርቱ መልአክ ማን ነው? ማንነቱ በትክክል ያልተገለጸ ሲሆን፣ ምሁራን የሚከተሉትን አላቦች ያቀርባሉ፡-

ሀ) ይህ በ5:2 አስቀድሞ የታየው መልአክ ነው።

ለ) አንዳንዶች ሚካኤል ወይም ገብርኤል እንደሆነ ያስባሉ (ዳን. 8:16፤ 12:1 ተመልከት)።

ሐ) ሌሎች ይህ መልእክት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ በመግለጽ፤ እያንዳንዱ የገለጸው ክፍል በምዕራፍ አንድ ከተሰጠው ጋር አንድ ዓይነት መሆኑን ያመለክታሉ። ይሁንና፤ በራእይ መጽሐፍ በየትኛውም ስፍራ ኢየሱስ መልእክት ተብሎ ስላልተጠራና ዮሐንስም ለዚህ መልእክት የሰጠው ምላሽ ኢየሱስ ክርስቶስን በተመለከተ ጊዜ ከነበረው የተለየ በመሆኑ፤ ይህ የማይመስል አሳብ ነው። እንዲያውም ለኢየሱስ ክርስቶስ በስግደት ምላሽ መስጠቱ አይዘነጋንም (ራእይ 1:17)።

መ) ሌሎች ክርስቶስን የሚወክል የክርስቶስን መልእክት የሚያመጣ በመሆኑ፤ የክርስቶስን ክብርና ሥልጣን የሚያንጸባርቅ ያልታወቀ ገዥ መልእክት እንደሆነ ያስባሉ። ብርቱው መልእክት በዚያን ጊዜ ክርስቶስ ከሰዎች ጋር የሚሠራበትን ሁኔታ ያመለክታል። በቀስተ ደመናው እንደተመለከተው፤ ንስሐ የሚገቡ ከሆነ በምሕረት ይገናኛቸዋል። ድምፁ እንደ አንበሳ የሚያገሣ በመሆኑ፤ በኃይል ይሠራል። እግሮቹ እንደ ነሐስ የእሳት ዓምዶች ሲሆኑ፤ በምድርና በባሕር ላይ ረግጠዋል፤ ይህም ዓለሙን ሁሉ እንደሚቆጣጠርና መልእክቱም ለዓለሙ ሁሉ አስፈላጊ እንደሆነ ያሳያል። ሰዎች ንስሐ ባይገቡ፤ የተወሰነ ቅጣት የማምጣት ሥልጣን አለው። መጽሐፍዋ ክፍት ነች። ይህም የሚያሳየው ፍጻሜ ከመድረሱ በፊት፤ የእግዚአብሔር ቃል ለዓለሙ ሁሉ ሊሰበክ እንደሚገባው ነው (ማር. 13:10)። ስለዚህ ይህ ከሁሉም የተሻለው መልስ ይመስላል።

መጽሐፍዋ ምን እንደምታመለከት ወደ በኋላ እናጠናለን።

2. ሰባቱ ነጎድንዶች (10:3-4)-

ብርቱው መልእክት ብርቱ ድምፅ ካሰማ በኋላ፤ ሰባቱ ነጎድንዶች ተራ በተራ ተናገሩ። እነዚህ ሰባቱ ነጎድንዶች በዓለም ላይ የታወጁ ሌሎች ሰባት የፍርድ ምድቦች ሳይሆኑ አይቀሩም። እነዚህ ድምፅ ብቻ የሚያሰሙ ተራ ነጎድንዶች ብቻ አልነበሩም - ዮሐንስ ያወጁአቸውን ፍርዶች ከመረዳቱም እያንዳንዱ ነጎድንድ የተናገረውን ለመጻፍ ዘመዘጋጀቱ፤ ድምፅ ብቻ ሳይሆን ንግግር ነበር ያደረጉት። ይሁንና፤ አንድ ድምፅ ከሰማይ ወጥቶ ዮሐንስ ይህንኑ የራእይ ክፍል አትሞ እንዲያስቀምጥ እንጂ፤ እንዳይጽፍ ነገረው።

ብዙውን ጊዜ፤ ማኅተም የእውነተኛነት ማረጋገጫ ሆኖ ያገለግል ነበር። ዮሐንስ ግን ቃሉን «ተሰውሮ ይቆይ» የሚል ትርጉም በመስጠት ይጠቀምበታል። በዳንኤል 8:26፤ 12:4፤ 9 እግዚአብሔር ለዳንኤል የሚገለጽበት ጊዜ እስኪደርስ ድረስ፤ ራእዩን በማኅተም በመዝጋት ሰውሮ እንዲያቆየው ይነግረዋል። በኋላ ላይ ግን በራእይ 22:10 እንደምንመለከተው ዮሐንስ፤ ለሰዎች የነጎድንድ ፍርዶችን ለዘለቂታው እንዲያትም የተነገረው፤ እርሱ ብቻ እንዲያውቃቸው የተፈቀደለት በመሆኑ ይሆናል። ወደ በኋላ ይገለጻሉ የሚል ፍንጭም አልተሰጠም።

ይህ ራእይ በርካታ ዓላማዎች ሊኖሩት ይችላሉ፡-

ሀ) ሰባቱ ነጎድጓዶች በምድር ላይ የሚወርዱ ሰባት ተጨማሪ ፍርዶች ናቸው። ይሁንና፤ በማኅተም፤ በመለከትና በጽዋ ፍርዶች ስለሚመጣው የፍርድ ዘመን በቂ ማብራሪያ የቀረበ በመሆኑ፤ የነጎድጓድ ፍርዶችን መዘርዘሩ አላስፈለገም።

ለ) ነጎድጓዶቹ ለዮሐንስ ብቻ የተሰጠ ልዩ መልእክቶች ነበሩ (2ኛ ቆሮ. 12:4)።

ሐ) ስለ ነጎድጓዶቹ በዚህ መልኩ መቅረቡ፤ ብዙዎቹ የእግዚአብሔር ሥራዎች ለእኛ ግልጽ አለመሆናቸውን ለማስገንዘብ ነበር። እግዚአብሔር ከዓላማዎቹ ከፊሉን ብቻ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የገለጠልን ሲሆን፤ የተቀረው ሰውር ነው። ይህ በተለይ ወደፊት የሚፈጸመውን ክስተት ያመለክታል። የራእይ መጽሐፍ ወደፊት የሚፈጸሙትን ክስተቶች ፍንጭ ብቻ ስለሚሰጠን፤ በዚህ ጊዜ እንዲህና እንዲያ ዓይነት ነገር ይፈጸማል ብሎ በእርግጠኝነት ከመናገሩ አደገኛ አዝማሚያ ልንጠነቀቅ ይገባል። ምንም ይሁን ምን፤ ዋናው የወደፊቱን ቁም ነገር ጉዳይ ማን በእጁ እንደያዘ፤ እግዚአብሔር በእያንዳንዱ ሁኔታ ውስጥ የበላይነቱን ስፍራ እንደተቆጣጠረ ከመገንዘቡ ላይ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር እንድን ዘንድ እንደሚያስፈልግ በበቂ ሁኔታ ስለሚገልጽልን፤ በመከራ ጊዜያት በመተማመን ልንመላለስ እንችላለን። ይሁንና፤ እግዚአብሔር ስለ ዕቅዶቹ ወይም ስለ ፈቃዱ ዝርዝር መግለጫ አይሰጠንም።

15ኛ ጥያቄ፤ ሀ) እግዚአብሔር ወደ ፊት የሚፈጸመውን ክስተት ከፊል ገጽታ ብቻ ሳይሆን፤ የራሱንም ከፊል ገጽታ እንደገለጸልን መገንዘብ አስፈላጊ የሚሆነው ለምንድን ነው? ለ) በሕይወትህ ምንም ዓይነት ሁኔታ ቢፈጸም፤ «እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ነው» የሚለው ዓቢይ አስተምህሮ የሚያበረታታህ እንዴት ነው?

3. የመልአኩ መሐላ (10:5-7)

እግዚአብሔር ለዮሐንስ የሰጠውን ትንቢት እውነተኛነትና አይቀሬነት በማጥላትና የእግዚአብሔር ዘላለማዊ መንግሥት እንደቀረበ ለማጽናት፤ ብርቱው መልአክ ቀኝ እጁን ሽቅብ በማንሣት ይምላል። በአይሁዳውያን ዘንድ ቀኝ እጅ አንሥቶ መማል፤ የአንድን ነገር እውነተኛነትና አይቀሬነት ለማረጋገጥ በእግዚአብሔር ፊት ቃል መግባት ነው (ዘጸ. 32:40፤ ጳጉ. 12:7)።

መልአኩ መሐላውን የፈጸመው፤ በእግዚአብሔር ባሕርያት ላይ በመመሥረት ነው። በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር «ለዘላለም የሚኖር» በመሆኑ ዘላለማዊ ነው። አውሬ-መሳይ ገዢዎች ይመጣሉ። ሆኖም ብዙም ሳይቆይ ይጠፋሉ። የእግዚአብሔር ባሕርያት ግን ዘላለማዊ ናቸው። ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር ህላዌ ያላቸው ነገሮች ሁሉ ፈጣሪ ነው። «ሰማይ፤ ምድርና ባሕር» የሚለው የአይሁዶች አገላለጽ፤ በሁሉም ስፍራ የሚገኙ ነገሮች

በሙሉ ለማለት የሚያገለግል ነው። ፈጣሪ እንደመሆኑ፤ እግዚአብሔር በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ሥልጣን አለው፤ ዕቅዶቹንም በሙሉ ወደ ፍጻሜ የማምጣት ሥልጣን አለው።

መልአኩ ሰባተኛው መለከት ሲነፋ፤ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅዶች እንደሚፈጸሙ ቃል ገብቷል። «አይዘገይም።» ሰባተኛው መለከት ሲነፋ፤ እግዚአብሔር የገባቸው የተስፋ ቃላትና የእግዚአብሔር ዓላማዎች በሙሉ ይፈጸማሉ። «የእግዚአብሔር ምሥጢር» የሚለው፤ በብሉይና በአዲስ ኪዳን ነቢያት አማካኝነት እግዚአብሔር ለሰው ልጅ የገለጣቸውን የእግዚአብሔርን ዓላማዎች ያመለክታል። የመጽሐፍ ቅዱስ «ምሥጢር» ማለት ከዚህ በፊት ተሰውሮ የኖረና በመለኮታዊ መገለጽ የታየ ማለት ነው። ይህ ምሥጢር ሐሳዊ-መሢሕንና ፍርዱን፤ እንዲሁም የኢየሱስ ክርስቶስን የሰላም መንግሥት መመሥረት ያጠቃልላል። በመጨረሻው ዘመን፤ ሁሉም ሙሉ ለሙሉ ስለሚፈጸም ግልጽ ይሆናል።

የዚህኛው ራእይ ክፍል ዓላማ፤ ለክርስቲያኖች ማክተሚያ የሌላቸው የሚመስሉ የሞትና የጥፋት ዑደት እንደሚያበቁ በማሳየት ለማበረታታት ነው። የፍርድና የሰማዕትነት ጊዜያት ሊጨምሩ ቢችሉም፤ በመጨረሻው ግን ክፋት ፍርዱን ያገኛል፤ እግዚአብሔር ሁልጊዜም የተስፋ ቃል እንደገባው ለሕዝቡ ጥንቃቄ ያደርጋል።

4. ዮሐንስ ታናሽቱን መጽሐፍ በላት (10:8-11)

16ኛ ጥያቄ፤ ኤርምያስ 15:16 እና ሕዝቅኤል 3:1-3 አንብብ። ሀ) ሁለቱም መጽሐፍን በበሉ ጊዜ የተፈጸመው ነገር ምን ነበር? ለ) ይህ ከዮሐንስ ልምምድ ጋር የሚመሳሰለውና የሚለያየው እንዴት ነው?

ለሁለተኛ ጊዜ ምናልባትም የእግዚአብሔር እንደሚሆን የምንገምተው አንድ ያልታወቀ ድምፅ፤ ዮሐንስ የተከፈተችውን መጽሐፍ እንዲበላ ያዘዋል። ዮሐንስ ወደ መልአኩ በመሄድ፤ ከእጁ መጽሐፍዋን ተቀበለ። መልአኩም፤ ምንም እንኳ ለአፉ መልካም ጣዕም ብትሰጥም፤ በሆዱ ውስጥ መፈራ እንደምትሆን አስጠነቀቀው። ዮሐንስ መጽሐፉን ሲበላ ቢጣፍጠውም ወዲያውኑ ሆዱን መፈራ አድርጎታል። ከዚያም ዮሐንስ ለዓለምና በውስጡ ለሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ ትንቢት እንዲናገር ተነገረው። ዮሐንስ የትንቢት መጽሐፍ እንዲጽፍ የተነገረው ቢሆንም ቅሉ (1:3)፤ አሁን እግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ ይሰሙት ዘንድ መልእክቱ ለሰዎች ሁሉ መሰራጨቱን እንዲያረጋግጥ ይነግረዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ለአንድ ቡድን ብቻ የተወሰነ አይደለም። - በቤተ ክርስቲያንም ይሁን፤ በአንድ አገር ወይም በነገሥታትና በመንግሥታቸው የሚገደብ አይሆንም፤ የአሕዛብን ነገሥታት ጨምሮ ለሰዎች ሁሉ የሚዳረስ ነው። ለዚህም ነው የእግዚአብሔርን ቃል ወደ ሕዝብ ቋንቋዎች ሁሉ መተርጎም የሚያስፈልገው - ሰዎች ለራሳቸው የእግዚአብሔርን መልእክት የማንበብና የመረዳት ዕድል እንዲኖራቸው።

በዚህ ራእይ ውስጥ በርካታ ተምሳሌቶች አሉ፡-

ሀ. ይህ ራእይ፡ እንደ ኤርምያስና ሕዝቅኤል ራእይ ሁሉ፡ የሐንሰ ከእግዚአብሔር የተላከ ነቢይ መሆኑን ያመለክታል። የመጨረሻዎቹ ፍርዶች ለየሐንሰ ከመገለጻቸው በፊት፡ እግዚአብሔር መለኮታዊ መልእክቱን ለየሐንሰ በመስጠት ለክርስቲያኖቹ እንዲያሳውቃቸውና እንዲያስተላልፍላቸው ይፈልግ ነበር። በመሆኑም እስራኤላውያን፡ የብሉይ ኪዳን ነቢያትን መልእክቶችን እንደተቀበሉ ሁሉ፡ ክርስቲያኖችም የየሐንሰን ቃል አምነው መቀበል ነበረባቸው።

ለ. መጽሐፍዋ ራሷ የእግዚአብሔር ቃል ተምሳሌት ናት። በአንድ በኩል፡ ራእዩ ክርስቲያኖች በዓለም ገዢዎች የተናቁና ጥቂቶች ቢሆኑም፡ ያመኑት ቃል ግን የከበረና ኃይለኛ መሆኑን በማሳየት ያበረታታቸዋል። ይኸውም ከራሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣና ከሁሉም በሚበልጠው የእግዚአብሔር መልእክ አማካይነት የቀረበ በመሆኑ ነበር።

ሐ. በቀደምትነት ግን፡ ይህች መጽሐፍ የሐንሰ በመጀመሪያ ለክርስቲያኖች ከዚያ በኋላ ደግሞ ለዓለም እንዲያውጅ የተሰጠውን የራእይን መጽሐፍ ታመለክታለች። በራእይ 1 ጌታ የሐንሰ ራእዮቹን እንዲጽፍ የነገረው ሲሆን፡ በራእይ 10፡8-11፡ የሐንሰ ደግሞ ትንቢት እንዲናገር ተፈቀደለት። ዳግም ትንቢት እንዲናገር የተሰጠውን ትእዛዝ መልእክት በመቀበል፡ ከምዕራፍ 12-19 የመጨረሻውን ዘመን ይገልጻል፤ ይህንንም የሚያደርገው በመጨረሻው ዘመን በሚነሡ ዓበይት ክፉ መሪዎች ላይ እንደተመለከትነው፡ ለምድራዊ ግጭት መንስዔዎቹ ሰዎች ሳይሆኑ፡ ከክፉ ሰዎች በስተጀርባ ሆነው የሚሠሩ ሰማያዊ ኃይላት እንደሆኑ በማሳየት የግጭቶችን ዳራ በግልጽ ያስረዳናል።

መ. መጽሐፍዋን መብላቱ፡ የሐንሰ የእግዚአብሔርን ቃል ምንም ዓይነት ስሜት ሳይሰማው ሊናገር እንደማይችል ያሳያል። ምግብ በምንመገብበት ጊዜ የህላዌአችን አካል እንደሚሆን ሁሉ፡ ቃሉም የእርሱነቱ አካል መሆን ነበረበት። የሐንሰ የሚጽፋቸው መልእክቶች ከልቡ መፍለቅ ነበረባቸው። ለሌሎች ከማስተላለፉ በፊት፡ የሚያስከትለውን ደስታና ኃዘን መለማመድ ያስፈልገው ነበር። ይህ አስተማሪዎችና ሰባኪዎች የሚያስተላልፉአቸው መልእክቶች፡ ምሁራዊ እውነታዎች ብቻ መሆን እንደሌሉባቸው ያሳያል። አስተማሪዎቹ የእግዚአብሔርን ቃል በግል ሕይወታቸው ከተለማመዱ በኋላ፡ ከልባቸው የሚናገሩት ሊሆን ይገባል።

ሠ. መጽሐፍዋ የእግዚአብሔር ቃል በመሆኗ በቅድሚያ በጣፋጭነቷ ቆይታለች። እንዲሁም ደግሞ፡ ለእግዚአብሔር ልጆች በርካታ መልካም የተሰፋ ቃሎችን ይዘለች - ደኅንነት፡ መንግሥተ ሰማይ፡ የኃዘን ማብቃት፡ ወዘተ...

ረ. በየሐንሰ ሆድ ውስጥ ግን መጽሐፍዋ ወደ መራራነት ተለወጠች። ይህም የሆነው የእግዚአብሔር ዕቅዶች ከመፈጸማቸው በፊት፡ በምድር ላይ የሚወርዱትን ማስጠንቀቂያዎችና ፍርዶች ስለያዘች ነው። የሚመጣውን ጥፋት የሚናገር መልእክተኛ መሆን ከቆውንም ቀላል አይደለም። የሐንሰ ለክርስቲያኖቹ ስደት እየጨመረ እንደሚመጣና ብዙዎችም ሕይወታቸውን

እንደሚያጡ በታማኝነት መናገር ያስፈልገው ነበር። አሁንም ደግሞ በማያምኑ ሰዎች ላይ የእግዚአብሔር ጽኑ ቁጣ እንደሚገለጽ ማሳየት ያስፈልገው ነበር። እኛም መስበክ የሚኖርብን ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ሳይሆን፤ ስለ ፍርዱም ጭምር ነው። ስለ ፍርድም ስንናገር፤ ኃዘን እየተሰማን በማስጠንቀቂያነት የምንናገረው እንጂ ከራሳችን ጽድቅና ኩራት በመነጨ ለሜት ሊሆን አይገባም።

ሲ. የመጽሐፍዋ ክፍት መሆን፤ የእግዚአብሔር ቃልና የእግዚአብሔር ዓላማዎች ከሰው ልጅ እንዳልተሰወሩ ለመግለጽ ነው። እግዚአብሔር መጽሐፉ በሆነው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ግልጽ አድርጎ በመጻፍ፤ ሁሉም ሰው እንዲረዳው አቅርቦአል፤ ስለሆነም፤ ማንም ሰው መጽሐፍ ቅዱስን ሊከፍትና እግዚአብሔር የገለጸውን ነገር ሊያነብ ይችላል።

17ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ከዚህ ምዕራፍ ስለ ማስተማርና መስበክ የምንማራቸው አንዳንድ አስፈላጊ ትምህርቶች ምንድን ናቸው? ለ) ስለ እግዚአብሔር ቃል ባሕርይ ምን እንማራለን? ሐ) የእግዚአብሔር ቃል ጣፋጭና መራራ የሆነልህ እንዴት ነው?

እኛም የእግዚአብሔርን ቃል መብላት አለብን። ይህንንም የምናደርገው በማንበብ፤ በማጥናት፤ በቃላትን በመያዝን በማሰላሰል ነው። አሳባችንንና ተግባራችንን በመለወጥ፤ የሕይወታችን አካል መሆን አለበት። በዚህ ጊዜ ብቻ ነው በሌሎች ፊት በመቆም፤ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል!» ለማለት የምንችለው። መምህር ወይም ሰባኪ መሆን ከባድ ኃላፊነት ነው (ያዕ. 3፡1 ተመልከት)።

ራእይ 10 የሽግግር ምዕራፍ ነው። የራእይን መጽሐፍ ትንቢት፤ በመጨረሻው ዘመን በምድር ላይ ከሚመጣው ታላቅ ፍርድ ወደ ቁልፍ መሪዎች ሚና ያሸጋግረዋል። እነዚህም፤ በመጨረሻው ዘመን በምድር ላይ የማይነገር የክፋት ተግባር የሚፈጽሙ ናቸው። ሆኖም እነዚያን መሪዎች ከመግለጹ በፊት፤ መልእክቶቹን የሐንሰ በራሱ የፈጠራቸው ላለመሆኑ እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች ለማረጋገጥ ፈለገ። መልእክቱ የመነጨው ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው፤ ታላቅነቱም መልእክቱን ባመጣው መልእክ ታላቅነት ተመልክቷል። የመልእክቱ ዓይነት ለክርስቲያኖች (የሚያጽናና) ጣፋጭ እና ለማያምኑ ሰዎች መራራ (ፍርድ) ነበር።

አራተኛ ቀን፡-

በራእይ መጽሐፍ ውስጥ አስቀድመን የተመለከትናቸውን ትምህርቶች ከልስ። ከዚህ በፊት ያየናቸው አንዳንድ ዓበይት ትምህርቶች የትኞቹ ናቸው?

አምስተኛ ቀን፡-

የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልስና ለሳምንታዊ ስብሰባ ዝግጅት ይረዳህ ዘንድ የመወያያ ጥያቄዎቹን ተመልከት።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. አምልኮ
2. ጸሎት
3. የትምህርቱ ክለሳ
4. የውይይት ጊዜ፡-

ሀ. ራሳይ 6:9-11 እና 8:3-5 አንብብ። 1) እነዚህ ምንባቦች ስለ ጸሎት ምን እንደሚያስተምሩን ግለጽ። እግዚአብሔር ለጸሎታችን የሚሰጠው ምላሽ ምንድን ነው? 2) እግዚአብሔር በዓለም ውስጥ የሚያከናውናቸውን ተግባራት ለመወሰን በጸሎታችን መጠቀሙን ማወቃችን እንዴት ሊያበረታታን ይገባል? 3) እግዚአብሔር በዓለም ውስጥ በመንግሥታትና በሕዝቦች መካከል እንዲሠራ እንዴት ልንጸልይ ይገባል? 4) በማሳረጊያ ጸሎት ወቅት፣ ለኢትዮጵያ መሪዎችና ዛሬ በዓለም ስለሚከሰቱ ጉዳዮች ጸልይ።

ለ. 1) የመጀመሪያዎቹን አራት የመለከት ፍርዶችንና ውጤቶቻቸውን ዘርዝር። 2) ከእነዚህ ፍርዶች ስለ መጨረሻው ዘመን ባሕርይ ምን እንማራለን? 3) ስለ እግዚአብሔር ምን ልንማር እንችላለን? 4) እነዚህ እውነቶች በስደት ውስጥ የሚገኙትን ክርስቲያኖች እንዴት ያጽናናሉ?

ሐ. 1) ራእይ ምዕራፍ 9 እግዚአብሔር በሰው ልጆች ላይ ለመፍረድ አጋንንትን እንዴት ነጻነት እንደሚሰጣቸው የሚያመጣ መሆኑን እንዴት እንደሚያሳይ ግለጽ። 2) ባለማቋረጥ ወንጌሉን መቃወም፣ አንድን ሰው ለሰይጣን ቁጥጥር የሚያጋልጠው እንዴት ነው? 3) ይኼ ሲፈጸም ያየኸው እንዴት ነው? 4) በኢትዮጵያ ውስጥ ሰዎች ልዩ ምትሐታዊ ኃይል ለማግኘት የሚጠቀሙባቸውን መንገዶች ግለጽ። 5) ይህንን የሚያደርጉት ለምንድን ነው? 6) የምታውቃቸው ክርስቲያኖች እንደዚህ ዓይነት ልምምድ ሲያደርጉ አጋጥሞሃል? 7) በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ላይ ያስከተለው ለውጥ ምን ነበር? 8) ይኼ ልምምድ ስሕተት የሚሆነው ለምንድን ነው?

መ. 1) የዮሐንስን መጽሐፍ የመብላት ልምምድ ግለጽ። የራእዩ መልእክት ምንድን ነው? 2) ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል አስብ። ሀ) እንደ ማር የሚጣፍጥባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? ለ) የሚመርባቸውስ? ሐ) ለወንጌሉ ትክክለኛ አቀራረብ፣ ሁለቱም ጣፋጭነትና መራራነት የሚያስፈልጉት እንዴት ነው? 3) ሀ) ክርስቲያኖች ያልሆኑ ዘመዶችህን ዘርዝር። ለ) ክርስቲያኖች ያልሆኑትንና በሥራ ቦታ ወይም በትምህርት ቤት ያፈራሃቸውን ጻፎች ስም ዘርዝር። ሐ) በከተማህ ውስጥ በሚገኙ መንገዶች ላይ ስትመላለስ፣ ከምትመለከታቸው ሰዎች ምን ያህሎቹ ኢየሱስን እንደ አዳኛቸው አድርገው የተቀበሉ ይመስልሃል? መ) ይህ በልብህ ኃዘንና ምራትን የሚፈጥረው እንዴት ነው? ሠ) አንተና ቤተ ክርስቲያንህ፣ ኢየሱስን ለማያውቁ ሰዎች የምትሰጡትን ምስክርነት እንዴት ልታደርጉ ትችላላችሁ? ጠቃሚ መንገዶችን ዘርዝር።

ሠ. ጸሎት።